

સંપ્રદાયનો સર્વાંગી વિકાસ કરતું શ્રી સ્વા. મંદિર - સરથારણું મુખ્યપત્ર

ચિંતન

ઓક્ટોબર - ૨૦૦૭

પંચવાર્ષિક : રૂ. ૩૫૦/-

‘ધેલા સમતીર્થ નહીં, ગઢપુર સમનહીં ધામ; શ્રી ગોપીનાથજી સમટેવ નહીં, શ્રીહરિ સમનહીં નામ.’

અક્ષરધામશ્રી ગઢપુર દર્શન...

દિવ્યધાર્ણ

“છાંડિક અમિનંદન”



ચિંતન

વર્ષ :- ૩, રાંક :- ૪, તા. ૨૦-૧૦-૦૭

:: સંસ્કારક ::

પ.પૂ. ૬.૫૦૦૮ શ્રી
આચાર્ય શ્રી અજેન્નપ્રસાદજી મહારાજ

:: આદ્યાત્મક ::

પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી

ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્નપ્રસાદજી મહારાજ

:: પ્રોથોજક ::

પૂ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

:: મ્રકાશક ::

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર વતી
ક્રી. સ્વામી શ્રી વિરેકનસ્વરૂપદાસજી

:: તંત્રી ::

સાધુ દિવ્યસ્વરૂપદાસજી

:: સંપાદક ::

સ્વામી આર્નદસ્વરૂપદાસજી (વેદાન્તાયાર્થ)

સંપ્રદાયનો સર્વાંગી વૈકાસ કરતું શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર -
સરધાર રાજિસ્ટર્ડ મુખ્યમંત્રી ૨૦૦૫ ના ઓફિશિયલ
માસથી પ્રારંભાપેસું, ૨૨ માસની ૨૦ તારીખે પ્રકાશિત થતું,
આપના સમગ્ર કુદુરી - પદ્ધતિઓમાં આનંદ અને સંક્રાન્તની
સૌભર પ્રસરાને અને જીવનનું અને વડતર કરતું સામેયિક.

:: લંગાજમના દર ::

પંચવાર્ષિક : રૂ. ૩૫૦/-

પચીસ વર્ષ લંગાજમ : રૂ. ૭૫૦/-

પરદેશમાં લંગાજમ : \$ 130 U.S.A.

: £ 100 U.K.

:: લંગાજમાંને ગ્રાહક પત્રવ્યવહાર ::

‘ચિંતન કાર્યાલય’

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર

તા.અ. રાજકોટ - ૩૬૦૦૨૫ ફો.નં. ૦૨૮૧ - ૨૭૧૨૧૧

Visit us : www.chintansardhar.com

www.sardhardham.com

E-mail : amrutdhara2003@yahoo.com

સર્વાંગતારી, સર્વોપરી ઈષ્ટદેવ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની
પૂર્ણકૃપાથી તેમજ વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ૬.૫૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી
અજેન્નપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી
નૃગેન્નપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના દ્રુત આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી અને પૂ. સ.ગ.
સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી - વડતાલ (હાલ-સરધાર)ના માર્ગદર્શન પ્રમાણે
આપ સહુને ઘેર બેઠા અક્ષરધામતુલ્ય ગઢપુરના તમામતીર્થસ્થાનો દર્શન થાય
તેવા શુભ હેતુસર નીચે પ્રમાણે ભક્તજનોની ઉદાર ભાવનાથી આ
‘અક્ષરધામશ્રી ગઢપુર તીર્થાત્મા દર્શન’ વિશેપાંકમાં સહાયતાપ્રામથયેલ છે.

१. શ્રી ગ. સ્વ. સભિતાબેન મલાઈ પટેલ (કરખડી)
૨. સુપુત્ર પ. ભ. શ્રી પ્રવિષાભાઈ મગનભાઈ પટેલ (હાલ - ફીજી)
૩. પ. ભ. શ્રી રીંકલભાઈ નરેન્દ્રભાઈ પટેલ - ચુ. એસ. એ
૪. પ. ભ. શ્રી વિનુભાઈ મથુરભાઈ પટેલ (મલાતજ)
૫. સુપુત્ર શ્રી સતીશભાઈ તથા પોત્ર કિશાનકુમાર (ચુ. એસ. એ)

અનુક્રમણિકા

અનંતકોટિ બ્રહ્માંડોના સર્જનહારણનું એક દિવ્ય સર્જન ગઢપુર મંદિર... ૦૪

આ દાદાભાગચનો દરબાર અક્ષરધામ તુલ્ય અક્ષરધામનું મધ્ય છે. ૦૫

એક નજ્ર ગઢપુર મહિમા પર... ૦૬

૩ - પૂ. સ.ગ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી - વડતાલ (હાલ-સરધાર)

૧ શ્રી ગોલેશાલ માલાનગુ સાહેબ ભાગુંસાધાર ૦૮

૨ શ્રી ગોપાલાયાજુ માલાનગુના પ્રતિકોતિસાધ ૦૬

૩ શ્રી હિંકારા માલાનગુ ૧૦

૪ શ્રી વાસુરીનાનાના શ્રી પાદીય - જિતિમાંન ૧૦

૫ શ્રી વૃણુનાનાના - શ્રીનિકુણ્ય-ભાગુંસ-નૈયતીજુ ૧૦

૬ શ્રી લાલજી માલાનગુ ૧૧

૭ શુનીના લેણ શી લાલજીનાન સ્ત્રોમી વિન-પ્રતિમા ૧૧

૮ મારાડા શી લાલજીનાન ૧૨

૯ મારાડાના કંઠેલ લાલજીન - સારુંદી ૧૨

૧૦ મારાડાના પાદાજિન ૧૨

૧૧ દાદાભાગચનો દરબારનાર ૧૨

૧૨ દરબારાગમાં શ્રી લીલાખુસ ૧૨

૧૩ રંગત પાદ ૧૬

૧૪ દિકોળાપણ પાદ - ૧

૧૫ દિકોળાપણ પાદ - ૨

૧૬ ગંગાજિલીયો કૂદો ૧૬

૧૭ અકષર લોરડી ૨૦

૧૮ શ્રી નાશાણ લાલજીન કૂદો ૨૦

૧૯ શ્રી સહિતેજુવાન કંથ રંગન છાંડી ૨૧

૨૦ શ્રી લબ્ધિગાડી ૨૧

૨૧ દેલા નીડી (ઉંભાત ગંગા) ૨૨

૨૨ સુલિ મંદિર ૨૩

૨૩ શ્રી વિનુભાઈ મથુરભાઈ ઉત્તર ૨૩

૨૪ નિમંત્રણ પત્રીકા ૩૨

૨૫ નૂતન વધ્યાભિનંદન ૩૪

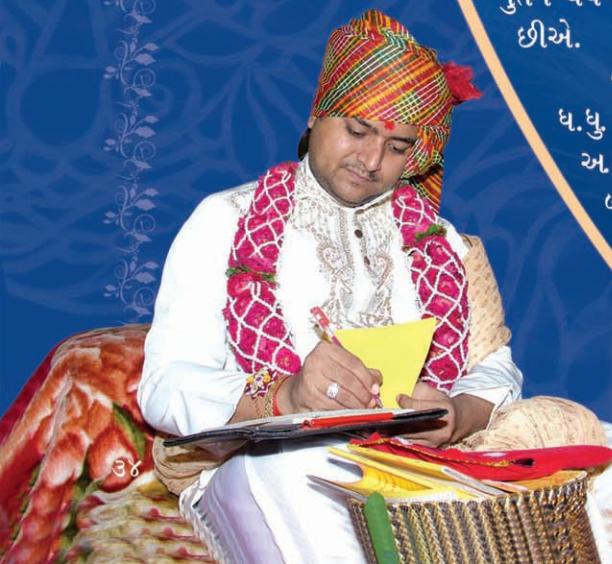
લેખક/સંકલન : - સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસજી ગુરુ : પૂ. સંહ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

જૂતન વર્ષાબિનંદન

પ.પુ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિચાચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજના
જૂતન વર્ષાબિનંદન અને અંતરના શુભાશીવાદ



પ.પુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી



પ.ભ. શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ ટેવ-ગાઈના આશ્રિત, દેશ-વિદેશમાં વસતા સર્વે સંતો તથા સત્સંગી હરિભક્તો,
વડતાલ શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ, શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ ટેવના
ચરણકમળ સમીપથી લીખાવિં અમારા સ્નેહશીર્વાદ સાથે જ્ય શ્રી
સ્વામિનારાયણ.

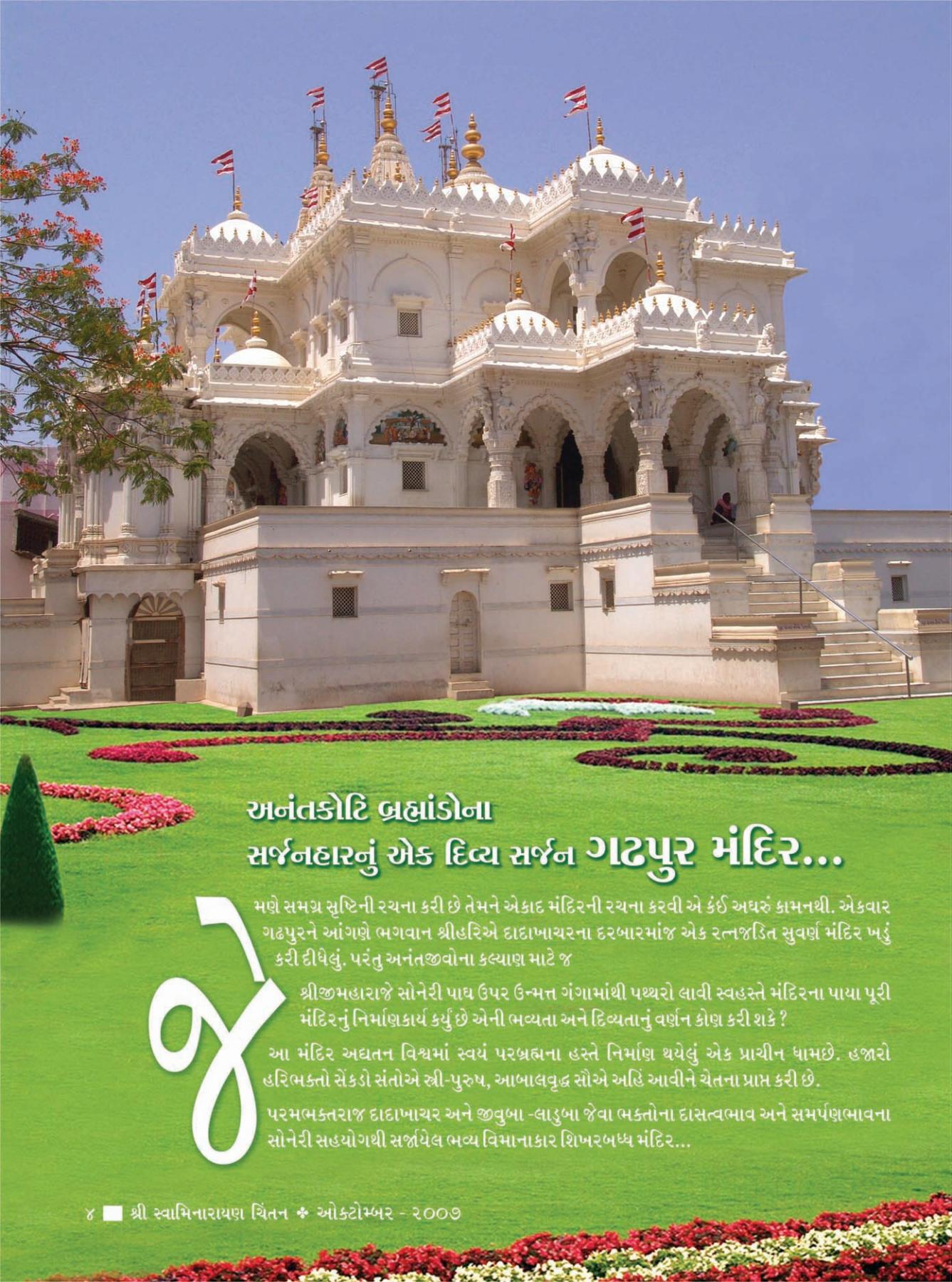
વિ. આપણી ભારતીય સંસ્કૃતિની અમુલ્ય પરંપરામાં ઉજવાતો
દિવાળીનો ઉત્સવ સારાય માનવ સમાજમાં સત્ય, જ્ઞાન, ધર્મદૈવ અને
ભાઈચારાનો પ્રકાશ ફેલાવે છે. ઇતિહાસ સાથે આનો સંબંધ જોઈએ તો ભગવાન
શ્રી રામચંદ્રજી રાવણ રૂપી અસત્ય અને અધર્મનો પરાજ્ય કરી અયોધ્યા
પધારતા સત્ય અને શાંતિના ઉત્સુક પ્રજાજનોએ તેમનું ઉમળકાભેર કરેલા
સ્વાગતનો છે. તેથી જ અમાસની અંધારી રાતને પૂર્ણિમા જેવું મહત્વ આપી
દિપોત્સવ દ્વારા પ્રકાશમાન કરવામાં આવે છે. અમારી ભગવાન શ્રીહરિને
પ્રાર્થના છે કે, આ સત્ય, ધર્મ અને શાંતિનો પ્રકાશ સર્વ મુમુક્ષુઓના જીવનમાં
પથરાતો રહે.

સાથે નવા વર્ષની શરૂઆત પણ અનેકાનેક ઉત્સાહ સાથે બળ, સુખ અને
સમૃદ્ધિનું પ્રતિક બને તેમજ સર્વના જીવનમાં ગતવર્ષની રહેલી વિટંબણાઓ,
મુંજવણો અને દુઃખ-દારિદ્રતાને દૂર કરી દરેકને સુખીયા કરે એવી ભગવાન
શ્રીહરિના ચરણોમાં પ્રાર્થના કરીએ છીએ સાથે તમો સર્વને દિવાળી તથા
તુતન વર્ષની અનેકાનેક મંગળકામનાઓ કરી શુભાશીર્વાદ પાઠવીએ
છીએ.

વડતાલ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ ટેવ પીઠાવિપતિ પ.પુ. સનાતન
ધ.ધ. ૧૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ તથા પ.પુ.
અસૌ ગાઈવાળા માતુશ્રી સર્વ સત્સંગી હરિભક્તો ભાઈઓ-
બહેનોને શુભાશીર્વાદ પાઠવે છે.

N. A. Patel

લી. ભાવિચાચાર્ય પ.પુ. લાલજી
શ્રી ૧૦૮ શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ
સંસ્થાન : વડતાલ



અનંતકોટિ બ્રહ્માંડોના સર્જનહારનું એક દિવ્ય સર્જન ગાઠપુર મંદિર...

મણે સમગ્ર સૃષ્ટિની રચના કરી છે તેમને એકાદ મંદિરની રચના કરવી એ કંઈ અધરું કામનથી. એકવાર ગાઠપુરને આંગણો ભગવાન શ્રીહિને દાદાભાયરના દરબારમાંજ એક રત્નજડિત સુવર્ણ મંદિર ખંડું કરી દીધેલું. પરંતુ અનંતળવોના કલ્યાણ માટે જ

શ્રીજમહારાજે સોનેરી પાદ ઉપર ઉન્મત ગંગામાંથી પથ્થરો લાવી સ્વહસે મંદિરના પાયા પૂરી મંદિરનું નિર્માણકાર્ય કર્યું છે ઓની ભવ્યતા અને દિવ્યતાનું વર્ણન કોણા કરી શકે?

આ મંદિર અધતન વિશ્વમાં સ્વયં પરબ્રહ્મના હસ્તે નિર્માણ થયેલું એક પ્રાચીન ધાર્મિક હાર્દિકતાની સેંકડો સંતોષો ચ્છી-પુરુષ, આબાલવૃદ્ધ સૌથે અહિ આવીને યેતના પ્રાસ કરી છે.

પરમભક્તરાજ દાદાભાયર અને જીવુબા-લાડુબા જેવા ભક્તનોના દાસત્વભાવ અને સમર્પણભાવના સોનેરી સહયોગથી સર્જયેલ ભવ્ય વિમાનાકાર શિખરબધ્ય મંદિર...



પ.પુ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગોન્દપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શ્રીમુખે ગઢપુરધામ....

આ દાદાભાયરનો દરબાર અક્ષરધામ તુલ્ય અક્ષરધામનું મધ્ય છે.

સર્વ તીર્થોમાં પવિત્ર તીર્થ નેમિધારણ્ય ક્ષેત્ર કહેવામાં આવે છે. જ્યાં મનોમય ચકની ધારા કુંઠિત થતી હોય, મનના વિકારો વિરામપામતા હોય અને ચિત્ત ભગવાનના સ્વરૂપમાં સ્થિર થતું હોય, જ્યાં ઋષિમુનિઓ પોતાના મનને એકાગ્ર કરી પ્રભુના સ્વરૂપમાં લીન કરીને એકાત્મભાવને પામતા હોય એવું જે પવિત્ર સ્થાન તેને નેમિધારણ્ય ક્ષેત્ર કહેવાય છે. ગઢડા મધ્ય પ્રકરણના ૧ ઉમા વચ્ચાની મૃતના વચ્ચાનો અનુસાર આ દાદાભાયરનો દરબાર અક્ષરધામતુલ્ય અક્ષરધામનું મધ્ય છે. નેમિધારણ્ય ક્ષેત્રમાં તપ કરવાથી પુણ્ય મળતું હોય તેનાથી અનેકગણું વધારે પુણ્ય આ દાદાભાયરના દરબારમાં શ્રીજમહારાજના નામનું સ્મરણ કરવાથી, સ્મૃતિ કરવાથી જીવાત્માને ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. એમાં કોઈ શંકાને સ્થાન નથી.

આ દાદાભાયરનો દરબાર, આ લોંબવૃક્ષ, આ ભૂમિના એક એક રજકણ મહિમા ગાઈ ગાઈને એ વાતની સાક્ષી પૂરે છે કે ભગવાન શ્રીહરિ બાલ્યાવસ્થામાં અયોધ્યાથી વનવિચરણની વાટ લીધી ત્યારે રસ્તામાં અનેક ઋષિમુનિઓએ, અનેક ભક્તજનોએ અને રાજા-મહારાજાઓએ મહારાજને પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કરવાની વાત કરી તો પણ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ ક્યાંય પણ બંધાયા નહિ અને કોઈ જગ્યાએ રોકાયા નહિ. પરંતુ આ દાદાભાયર અને તેમના પરિવારના પ્રેમને વશ થઈને જેને કોઈ ન બાંધી શકે એવા શ્રીજમહારાજનું હેયું આ ધરતીમાં દર્દું છે અને ગઢપુરને પોતાનું ધર માન્યું છે.

(તા. ૧૯-૮-૦૬ના રોજ ગઢપુરમાં યોજાયેલ ૨૨૫ મહામંત્ર ધૂન પ્રસંગે આપેલ આશીર્વાદમાંથી સંકલિત....)

શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિત્તન ✽ ઓક્ટોબર - ૨૦૦૭



એક નજીર ગઢપુર મહિમા પર...

- પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી - વડતાલ (હાલ-સરધાર)

‘દેલા સમ તીર્થ નહીં, ગઢપુર સમ નહીં ધામ;
શ્રી ગોપીનાથજી સમ દેવ નહીં, શ્રીહરિ સમ નહીં નામ.’

સર્વોપરી, સર્વકારણના કારણ ઈષ્ટદેવ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ જેને પોતાનું ઘર માનીને ૨૬ વર્ષ (સં. ૧૮૬૧ થી ૧૮૮૬ સુધી) રહ્યા એ ગઢાના પવિત્ર નામથી કોણ
અજાણ્યું હશે?

નવંડં ધરતીમાં આ ધામ સર્વોપરિ છે. ત્યાંની ગલિ
ગલિમાં જ નહિ, ધરતીના કષા કષામાં પરબ્રહ્મના સંદંનોની
અલોકિક અનુભૂતિનો અહેસાસ માત્ર સ્મરણ કરવાથી જ થાય
છે.

પ.પૂ. ધ.ধુ. આહિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજ
‘શ્રીહૃદ્દુર્પુર માહાત્મ્ય’ ગ્રંથમાં ગઢપુરનો મહિમા કહેતા લખે છે:
:

‘ન્યૂલોકે તે ચુષલ્લોકે પાતાલે ચાપિ સન્મતે ! !

નાસ્યેતસ્ત્રિભં ત્વન્યતીર્થક્ષેત્ર હિ પાવનમ् ॥૧૬॥’

હે સન્મતે ! સ્વર્ગલોક, મર્યાદાલોક અને પાતાલ લોકમાં આ
ગઢપુરના દરબારગઢના જેવું પવિત્ર બીજું કોઈ તીર્થક્ષેત્ર નથી.

(શ્રીહૃદ્દુર્પુર માહાત્મ્ય: અધ્યા. ૧૮/૬)

‘મથુરાકલ્પવાસેન યત્કલં માનવો બ્રજેત् ।

એતશુ તત્કલં પંચ વાસરાન યતિ યો વસેત् ॥૧૨॥

કાશયાં વૈ યોગયુક્તાનાં ગતિર્દેહત્વજં તુ યા ।

એતદ્વાત્રાકૃતાં રાજન् ! સા ગતિ: સ્વાત્ર સંશય: ॥૧૩॥’

વળી, મથુરામાં એક કલ્ય (એક હજાર ચતુર્યુગ) સુધી તીર્થ
સેવાથી મનુષ્યને જે ફળ મળે તે ફળ આ દરબારગઢના
તીર્થક્ષેત્રોને માત્ર પાંચ દિવસ સેવાથી મળે છે. તેમજ કાશીમાં
યોગીઓ શરીર છોડે, તો તેને જે સદ્ગતિ પ્રાપ્ત થાય તે સદ્ગતિ
તો માત્ર અહીની યાત્રા કરનારાને પણ પ્રાપ્ત થાય છે. તેમાં કોઈ
સંશય નથી. (શ્રીહૃદ્દુર્પુર માહાત્મ્ય: અધ્યા. ૧૮/૧૨-૧૩)

આ તીર્થક્ષેત્રનું મનમાં ચિંતન કરવામાં આવે તો તે સો
વર્ષમાં થયેલું માનસ પાપ ટાળે છે અને જીબથી આનું યથોગાન
કરવામાં આવે તો તે સાત જન્મના પાપને તત્કાળ નાટ કરે છે.

આ ગઢપુરની ધરતીમાં દાસત્વનાં આદર્શ દાદાભાયર

અને લાડુબા-જીવુબા જેવા નિષ્કામ મૂર્તિ ભક્તોની પ્રેમદોરીએ
બંધાઈને રહેલા શ્રીજમહારાજ નિત્યપરમહંસોની સાથે જ્ઞાનગોષ્ઠી
કરતા, ભક્તો સાથે પ્રશ્ન-પરિપ્રેશનમાં જોડાતા અને ‘ધાવત
ચંદ્રદિવાકરો’ મોક્ષના અમૂલ્ય રસાયણો સમાન વચનામૃતોની વર્ષા
થીએટા.

સંપ્રદાયનું કોઈ એવું શાસ્ત્ર નથી જેની અંદર ગઢપુરનો ઠસોઠસ
મહિમા ભરેલો ન હોય ! આમ, ગઢપુરધામ એ સંપ્રદાયનું સર્વ શ્રેષ્ઠ
તીર્થધામ છે. ‘ગઢદું મારું ને હું ગઢાનો, તે તો કદી નથી મટવાનો’
એમ પોતે વારંવાર કહેતા. ગઢપુરને શ્રીજમહારાજે કાયમી નિવાસ
સ્થાન બનાવ્યું હતું. સત્સંગમાં વિચરણ કરવા જતાં. પરંતુ પાછા
ગઢપુર પણ ત્યારે નિરાંત અનુભવતા અને કહે : ‘હાશ, હવે હું
મારે ઘેર આવ્યો.’ ગઢપુર એટલે મહારાજને રહેવાનું ઘર છે.

પૂર્ણ પુરુષોત્તમનારાયણ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ
મહાપ્રભુ જ્યાં ૨૬ વર્ષ રહ્યા અને વચનામૃતમાં જેને સ્વમુખે
‘અક્ષરધામનું મધ્ય’ કહ્યું છે. અક્ષરધામ એટલે કિંમતી પથરમાં
સારા શિલ્પીઓએ બનાવેલી કલાકૃતિ માત્ર નહીં, પરંતુ જે ભૂમિનો
સર્પશ થતા જ મન નિર્મણ બની જાય, જે સ્વરૂપોના દર્શન કરતાની
સાથે પ્રગટની જાંખી થઈ આવે છે. અને જેનાથી દૂર ખસવાનું મન ન
થાય એવું ધામએટલે અક્ષરધામગઢપુર..., દાદાભાયરનો
દરબાર..., શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજનું મંદિર...

શ્રીજમહારાજે સોનેરી પાદ ઉપર ઉન્મત ગંગામાંથી પથરો
લાવી સ્વહસે મંદિરના પાયા પૂરી મંદિરનું નિર્માણકાર્ય કર્યું છે એની
ભવ્યતા અને દિવ્યતાનું વર્ણન કોણ કરી શકે ? જે શ્રી ગોપીનાથજી
મહારાજનું સ્વરૂપ ભગવાન શ્રીહરિએ પોતાના અંગોઅંગનું માપ
આપી બનાવેલ છે તેમાં આજે પણ શ્રીજમહારાજ અખંડ વાસ કરી
ભક્તજનોની મનોકામના પૂર્ણ કરે છે.

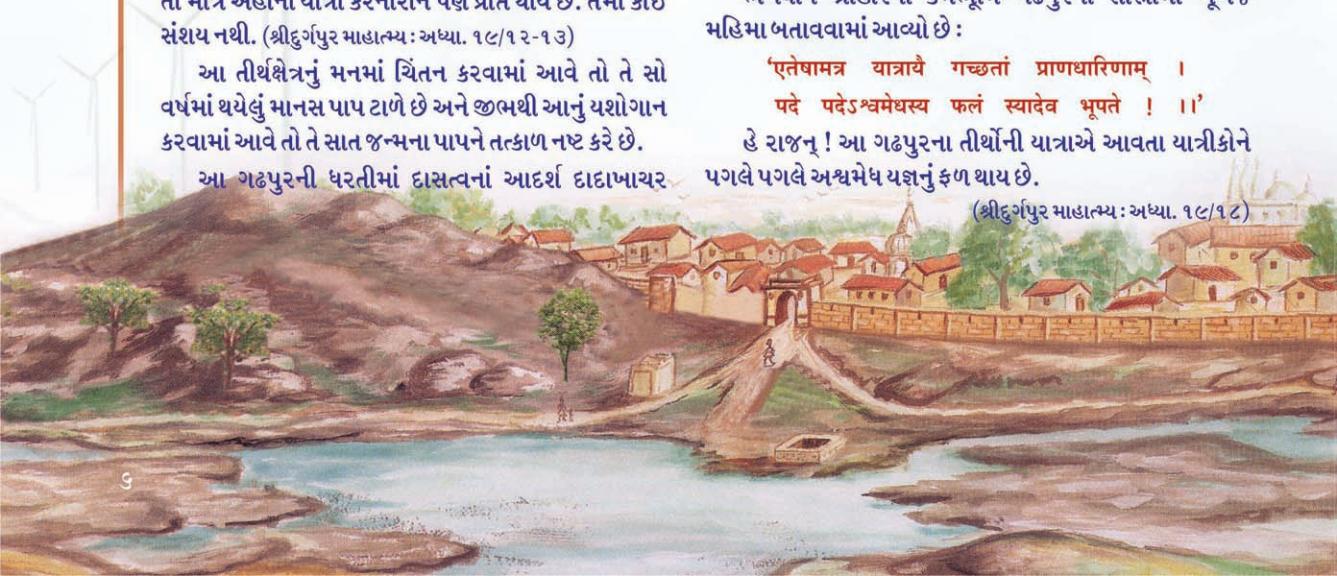
ભગવાન શ્રીહરિની કર્મભૂમિ ગઢપુરનો શાસ્ત્રોમાં ખૂબજ
મહિમા બતાવવામાં આવ્યો છે :

‘એતેષામત્ર યાત્રાયૈ ગચ્છતાં પ્રાણધારિણમ् ।

પદે પદેઽશ્વમેધસ્ય ફલં સ્વાદેવ ભૂપતે ! ॥’

હે રાજન ! આ ગઢપુરના તીર્થોની યાત્રાએ આવતા યારીકોને
પગલે પગલે અશ્વમેધ યજનનું ફળ થાય છે.

(શ્રીહૃદ્દુર્પુર માહાત્મ્ય: અધ્યા. ૧૮/૧૮)



‘सायंप्रातः स्मरेदभक्त्वा तीर्थक्षेत्राण्यमूनि यः ।

तेनाऽशेषणिं तीर्थानि कृतान्येवतिसद्विद्या ॥१॥

जे मनुष्य संज्ञ-सवार भक्तिभावधी आ तीर्थक्षेत्रोने संभारे
छे, ते अतिशय शुभ बुद्धिवाणा मनुष्ये जाणो के बधा ज तीर्थोनी
यात्रा करी ज लीडी छे. (श्रीहर्गपुर माहात्म्यः अथा. १८/२७)

‘यत्र कुत्र स्थितो देही पुण्याचेतानि यः स्मरेत् ।

न तस्य पुनरावृतिः स्यात्सुखं वाञ्छितं तथा ॥२॥

जे कोईपश्च स्थेण रहेतो मनुष्य आ पवित्र तीर्थ क्षेत्रोने
संभारतो होय छे तो तेने पुनर्नृन्भटणे छे अने मन याहुं सुख मणे
छे. (श्रीहर्गपुर माहात्म्यः अथा. १८/२८)

आम, गढपुरमां श्रीज्ञमहाराज सौथी विशेष अंतर्धानलीला
सुधी रह्या अने अक्षरधाम तुल्य तीर्थक्षेत्र बनायुं. ऐम भगवान
श्रीहरिना स्वभुभाना शब्दोमां ज्ञोईअः “...अमे बोलीअे छीअे ते
पश्च त्यां ज बेदा थका बोलीअे छीअे अने तमे सर्वे त्यां ज बेदा छो
ऐमहुं देखुं छुं पश्च आ गढुं शहेर के आ ओसरी ए कांઈ देखातुं
नथी...” (वयनामूलभय प्रकरणः १३)

गढपुरवासीओना धन्यभाग्य छे के आजे पश्च इगले ने पगले
श्रीज्ञमहाराजनी मूर्ति आंध आगण भडी थई ज्य एवा पवित्र
संभारणा जेमना ज्ञवनक्षण दरभ्यान चारेकोर शेरीअे शेरीअे
अने धरे-धरे पथरापेल छे.

आ लीलाने स.गु. श्री निष्कुण्ठानां द स्वामीअे
भक्तियंतामणीना अनेकानेक प्रकरणोमां सांकणी कीनी
जेमगुंथीने गढपुरवासीओने आपेला सुभनुं अपार वर्णन करेलुं
छे. ते ज्ञोईअे स.गु. श्री निष्कुण्ठानां द स्वामीना शब्दोमांः-

‘पांचाशेशमां गढुं गाम, तियां पद्यार्था सुंदर श्याम ।

आवी दासने दीधा दर्शन, नीर्जिनाय सुनी थया जन ॥३॥’

(भक्तियंतामणीः प्र.-६७/४२)

‘पछी गाम गढके, आविद्या ते अललेले ।

करे लीला ललित भाव्ये रक्षियोजु रंगरेल ॥४॥

दिये आनंद दासने, अति हास विलास करी ।

सुंदर मनोहर मूरति जन निरभे नयणा भरी ॥५॥’

(भक्तियंतामणीः प्र.-८४/४)

‘अललेलोजु आनंदकारी, आव्या गढके देव मुरारी ।

सर्वे दासने दर्शन दीधां, जनना मन मगन कीधां ॥६॥’

(भक्तियंतामणीः प्र.-८५/१)

आ प्रमाणो गढपुरवासीने श्रीज्ञमहाराजे खूबज सुख आपेला
छे,

श्रीमद् सत्संगिज्ञवन जेवा समाट ग्रंथमां पश्च आ
गढपुरवासी अभय परिवारनो प्रेम सर्वेश्वर परमात्मा
श्रीहरिने पश्च वश करीने गढपुरमां ज तेमानो पोतानो कायमी
निवास करवानी प्रतिशानो कोलप्राम करावे छे ते ज्ञोईअे स.गु.
श्री शतानंद स्वामीना स्वहस्ते लभायेला शब्दोमांः-

‘तज्ज चिन्तां धराधीश ! त्वयाहं हि वशीकृतः ।

तवैकान्तिकधर्मेण प्रसन्नोऽस्मीति विद्वि भो ! ॥३९॥

वत्स्याम्यत्रैव नियतमहं नास्त्यत्र संशयः ।

भक्तानां तुष्येऽन्यत्र गत्वैव्यामि पुनःयुनः ॥४०॥’

हे धराधीश ! चिन्तानो त्याग करो, कारण के तमारा
ऐकांटिक धर्मथी प्रसन्न थयेलो हुं तमोअे वश करायेलो छुं.
ऐमतानो जाणो. (उ८) हुं आ हुर्गपतनमां निवास करीश
ऐमां संशय नथी. वणी देशांतरना भक्तजनोनी प्रसन्नता माटे
बीजे ज्ञीने फ्री वारंवार अहीयां ज आवीश. (४०)
(सत्संगिज्ञवनः २/उ८/उ९-४०)

वणी सत्संगिज्ञवनना त्रीजा प्रकरणमां गढपुरवासी
भक्तजनो भगवान श्रीहरिअे आपेला सुखनो प्रतिभाव
वृष्टवता कहे छे :-

‘तव निवासतो दुर्गपतनं जयति भूतले सर्वतोऽधिकम् ।

भवदुपाश्रया मुक्तित्रय द्वासति सर्वदाऽन्यत्र दुर्लभा ॥५५॥’

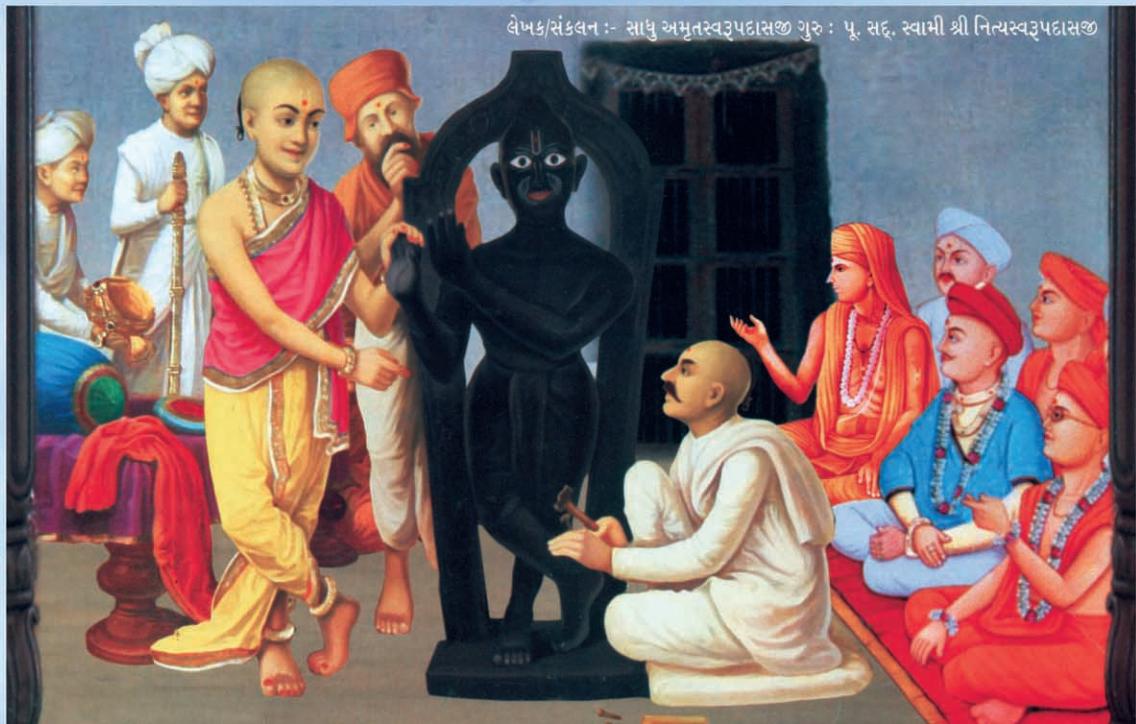
हे हरे! हुर्गपतन तमारा निवासथी आ पृथीमां समग्र
तीर्थक्षेत्रादिथी पश्च अधिक सर्वोत्कर्षपणे वर्ते छे, जे माटे तमारा
आश्रयवाणी मुक्ति आ हुर्गपतनमां सर्वदा वसे छे. बीजे तो
दुर्लभ छे. (सत्संगिज्ञवनः ३/उ४/५५)

आ प्रमाणो कहेलुं छे. तो तेवा आ मोक्षसंपत्तिनी समग्र
रिद्वि-सिद्धिथी भरपूर आ गढपुर-क्षेत्रना तमार
तीर्थस्थानोना आपणे आ ‘चितन अंक’ना माध्यमधी दरेक
स्थणनी माहितीसभर दर्शन करी कृतार्थता अनुभवीअे.

आजे आ गढपुरधाममां वडताल पीठाधिपति प.पू. प.ध.ध.
१००८ श्री आचार्य श्री अष्टेन्द्रप्रसादज्ञ महाराजशी तथा
प.पू. १०८ श्री भाविचार्यार्थ श्री नृगेन्द्रप्रसादज्ञ
महाराजशीना रुडा आशीर्वाद सह आशाथी तेमज
टेम्पलबोर्ड सलाहकार पू. एस.पी. स्वामी अने को.शा.स्वामी
श्री धनशयामवल्लभदासज्ज वगेरे द्रूस्तीमंडणना मार्गदर्शन
प्रमाणो विकासकार्यो अनेकविधीरीते थई रव्या छे.



શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજનું સ્વરૂપ બનાવતા શ્રીજીમહારાજ



લેખક/સંકલન :- સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસજી ગુરુ : પૂ. સદ્. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

દાદાભાયરના દરખારગઢમાં શ્રી વાસુદેવનારાયણના ઓરડાની પાસેના ઓરડામાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે પોતાના અંગોઅંગનું માપ આપી શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની મૂર્તિ સુતાર નારાયણજીભાઈ પાસે કરવેલ છે.

**'સુતાર નારાયણ નામ જેહ, તેડાવિયા જીષ્ણગઢેથી તેહ ।
ઓપો તમે મૂર્તિ કહે મુરારી, કરો અમારા સમ અંગધારી ॥'**

(શ્રીહરિલીલામૃત : ૮/૬/૧૨-૧૩)

નારાયણ સુથારે કહ્યું : “ મહારાજ ! હું પણ આપણી આશાની વાટ જોતો હતો. મેં તે અંગેની બધી જ તૈયારી કરી રાખી છે. પણ હું કામ શરૂ કરું તે પહેલાં આપ મારી સન્મુખ સ્થિર થઈ બિરાજો, એટલે હું બરોબર આપણી મૂર્તિનું નિરીક્ષણ કરી લઈ.”

શ્રીજીમહારાજ નારાયણજીભાઈની સૂચના પ્રમાણે ઉત્તરાદ્ધ બારના ઓરડાની ઓસરીએ બાળોઠ ઉપર બિરાજયા. નારાયણજીભાઈ મહારાજની મૂર્તિનું સમગ્રપણે નિરીક્ષણ કરવા લાગ્યા. ઘરીક આગળ આવે, પાછળ જાય, વળી આગળ આવે એમનારાયણજીભાઈએ મહારાજનાં સર્વે અંગ નિહાળી લીધાં.

‘સ્વમૂર્તિયાવતી તુજ્હા તત્ત્વમાળાવતાં શુભામ् ।

ચિહ્નેશ્વાવયવૈર્યકામાત્મતુલ્યમનોરમે : ॥૧૨॥’

(શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૭૮/૨)

પોતાની જેટલી ઊંચાઈ હતી તેટલી જ તે મૂર્તિની શુભ ઊંચાઈ કરાવી. પોતાના સ્વરૂપ જેવા જ મનોહર ચિહ્નો અને અવયવો કરાવ્યા.

આ વાતાની નોંધ કરતાં વચનામૃતના પરથારામાં દશવિલું છે કે, ‘શ્રી દુર્ગપતનને વિષે શ્રી ગોપીનાથજીની મૂર્તિ જેટલી ઊંચી છે તેટલી જ શ્રીજીમહારાજની મૂર્તિ ઊંચી છે.’

તે વખતે શ્રીજીમહારાજ શ્રી વાસુદેવનારાયણના ઓરડાથી પદ્ધિમખંડયાં ગાદીવાળા હિંડોળાયાં સતત વિરાજતા હતા. થાળ પણ ત્યાં જ મંગાવીને જમતા, સભા પણ ત્યાં જ ભરતા. આ રીતે મહારાજ ત્યાં લગભગ ત્રણ મહિના સુધી પ્રેમમથી બેસી રવા અને આવી તેજસ્વી શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની મૂર્તિ કરાવી.

નારાયણજીભાઈ મહારાજના એક એક અંગનું દોરી વડે માપ લઈ તે માપ પ્રમાણે જ મૂર્તિ બનાવતા હતા. આ રીતે મૂર્તિ લગભગ તૈયાર થવા આવી.

મૂર્તિ જારે સંપૂર્ણ તૈયાર થઈ ત્યારે અત્યંત સુશોભિત પોતાની પ્રિય તે મૂર્તિને પ્રેમમથી દશેક વાર ભેટ્યા હતા.

(શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૭૮/૫)



શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજનો પ્રતિષ્ઠાલસ્વ



સં. ૧૮૮૫ આસો સુદ - ૧૨ (તા. ૨૦-૧૧-૧૮૮૮, રવિવાર)ના રોજ મધ્યખંડમાં શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજ અને તેની બાજુમાં શ્રી રાધિકાજીની સ્થાપના કરી. ત્યારપછી શ્રીજીમહારાજે ન્યાસવિધિ કરીને શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની મૂર્તિને સ્થિર દણિથી નિડાળી રહ્યા. આ પ્રસંગનું વર્ણન કરતાં સદ્ધ, શ્રી શતાનંદ સ્વામી સત્સંગિજીવનમાં લખે છે:

'વાદિત્રનાદ: સુમહાંસ્તદાસીદ્વેદધવનિવૈદિકભૂસુરાણમ् ।

બ્રહ્મ કૃણા સ મહોપહારે: સમ્પૂર્જ્ય દૃષ્ટ્યા સ્થિરાઽલુલોકે ॥૧૨॥

મુહૂર્તમિત્રં પ્રસમીક્ષમાણે હરૌ સ કૃષ્ણોऽતિતરાં ભબાસે ।

દૃષ્ટ્યા તમાપુર્ખશવિસ્મરણ વૈ ભક્તા અભક્તા નિરિલાશ્ચ લોકા: ॥૧૩॥'

(શ્રી સત્સંગિજીવન : ૫/૫૫/૧૨-૧૩)

શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની પ્રતિષ્ઠા સમયે અતિ મહાન વાજિંત્રોનો ધ્વનિ થયો. વેદજ્ઞ બ્રાહ્મણોનો અતિ મહાન વેદધવનિ થયો. ભગવાન શ્રીહરિ મહાઉપચારોથી શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજનું સંપૂર્જન કરીને નિશ્ચલ દણિથી પોતાનું એશ્વર્ય અતિશય પોષણ કરવા માટે જોતા હતા. આ પ્રકારે એ ઘડી સુધી શ્રીજીમહારાજ શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજને જોતા હતા, ત્યારે શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની મૂર્તિને અત્યંત

'સ્વમૂર્તિર્યાવતી તુઙ્ગા
તત્પ્રમાણોવ્રતાં શુભામ् ।
ચિહ્નેશ્રાવયવૈર્યકામાત્મતુલ્યૈમનોરમે:
॥૧૨॥'

પોતાની જેટલી ઊંચાઈ હતી તેટલી જ તે મૂર્તિની શુભ ઊંચાઈ કરાવી. પોતાના સ્વરૂપ જેવા જ મનોહર ચિહ્નો અને અવયવો કરાવ્યા.

'સમ્પૂર્ણાં તત્સત્સ્વાં
જાતાયાં તાં પ્રિયાં હરિઃ ।
દશકૃત્વોઽસ્વજત્ત્રીત્યા

શ્રિયા યુક્તામુદારયા ॥૧૫॥'

મૂર્તિ જ્યારે સંપૂર્ણ તેયાર થઈ ત્યારે અત્યંત સુશોભિત પોતાની પ્રિય તે મૂર્તિને પ્રેમથી દર્શક વાર ભેટ્યા હતા.
(શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૭૮/૨-૫)

કાંતિમાન જોઈને ભક્તો અને અભક્તો સમગ્ર લોકો અત્યંત આશ્રય પામ્યા.

પ્રતિષ્ઠાનો વિધિ પૂરો થયો. શ્રીજીમહારાજ શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની મૂર્તિને આલિંગન કરીને ભેટ્યા. ત્યારબાદ શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની પ્રતિષ્ઠાવિધિની આરતી ઉતારી. તે સમયે વાજિંત્રના નાદ, બંધુકોના અવાજો અને જ્યયજ્યકારના ધોષ થયા. આકાશમાં બ્રહ્મા, શિવ, ઈન્દ્રાદિક દેવતાઓ પણ અમૂલ્ય ભેટો લઈને શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજના દર્શનાર્થે ઉપસ્થિત થયા અને પુષ્પની વૃદ્ધિ તેમજ આનંદથી નૃત્ય-ગાન સહિત ઉત્સવ કરવા લાગ્યા. સંતો તાલ મૃદુંગાદિ વાંજિંત્રો લઈને ભગવાનના ગુણોનું ગાન-ક્રીતન તથા ભગવાન શ્રીહરિ સ્થાપિત શ્રી ગોપીનાથજી આદિક દેવોની સ્તુતિ કરવા લાગ્યા.

ત્યાર બાદ સંતોએ ચંદનાટિથી પૂજા કરી અને શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજ સમક્ષ અત્રકૂટ ધરાવ્યો. આ સમયે આચાર્ય શ્રી રઘુવીરજી મહારાજે પણ શ્રી ગોપીનાથજી રૂપે બિરાજતા ભગવાન શ્રીહરિની ખૂબજ પ્રીતિથી પૂજા કરે ૨૧ અને સંતોની સાથે મળી સ્તુતિગાન કરેલું છે.



શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ



ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની જમણી બાજુએ પોતાના કિશોર સ્વરૂપ શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજની પ્રતિમા પધરાવવાનો સંકલ્પ કર્યો હતો. જેની નોંધ લેતા પ.પૂ. ધ.ধુ. આચાર્ય શ્રી વિહારીલાલજી મહારાજ શ્રીહરિલિલામૃત ગ્રંથમાં કહે છે :

‘ઈચ્છો મુજને જો કરવા પ્રસન્ન, તમે તો માનો મારું વચ્ચન;
વળી એમબોલ્યા નરવીર, તમે સાંભળો હે રધુવીર.
પ્રતિમા ગોપીનાથની જેહ, જાણો મારું સ્વરૂપ છે તેહ;
તોય પ્રગટનું પરવાને ધ્યાન, ધાતુનું રૂપ મુજ સમાન.
ગોપીનાથ પાસે પૂર્વ ઠામે, સ્થાપણે હરિકૃષ્ણને નામે;’

(શ્રીહરિલિલામૃત : ૧૦/૩/૨૫-૨૭)

ઉપરોક્ત શ્રીજમહારાજની આશાને સાક્ષાત્ લક્ષ્મીસ્વરૂપ શ્રી જીવુબા (મોટીબા) એ પોતાના હદ્યમાં ધારી રાખી હતી. એટલે શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજની મૂર્તિ કંડારવા માટે પોતાની પાસે રહેલ પ્રસાદીના સોના-ચાંદીના અલંકારો, તાંબા અને કાંસાના વાસણો વગેરે આપી દીધું. આ મૂર્તિનું શિલ્પકામ જેમણે શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની મૂર્તિ કંડારી હતી તેવા નારાયણજીભાઈ સુથારે કર્યું છે. જ્યારે મૂર્તિ તૈયાર થઈ ત્યારે જીવુબાએ વડતાલથી પ.પૂ. ધ.ধુ. આચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજને તેડાવી શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા સં. ૧૮૧૬ ફાગણ સુદ - પના રોજ મંદિરના મધ્ય શિખરમાં શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની જમણી બાજુએ કરાવી હતી.



શ્રી વાસુદેવનારાયણ - શ્રી ધમદિવ - બાક્તિમાતા

શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં સૌપ્રથમશ્રી વાસુદેવનારાયણની મૂર્તિ ભગવાન શ્રીહરિના સંકલ્પથી થેતવીપના મુક્તો લાવેલા. આ મૂર્તિની શ્રીજમહારાજે સૌપ્રથમ સં. ૧૮૬૨ ફાગણ વદ - તના રોજ દાદાભાયરના દરખારગઢમાં ઉત્તરાદાભારના ઓરડામાં સ્થાપના કરી હતી. ત્યારબાદ શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજનું શિખરબધ્ય મંદિર તૈયાર થતા સં. ૧૮૮૫ આસો સુદ - ૧ રના રોજ મંદિરમાં શ્રી ધમદિવા અને શ્રી ભક્તિમાતાની મૂર્તિ સાથે શ્રી વાસુદેવનારાયણની મૂર્તિ શ્રીજમહારાજે સ્વહસ્તે પધરાવી હતી.



શ્રી સૂર્યનારાયણ - શ્રીકૃષ્ણ-બનદેવ-દેવતીજી

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે સ્વહસ્તે એકલા સૂર્યનારાયણની જ મૂર્તિ સાતમુખવાળા ઘોડાના પાખાણના રથ ઉપર સં. ૧૮૮૫ આસો સુદ - ૧ રના રોજ શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની પ્રતિષ્ઠાની સાથે મધ્યબંડના પૂર્વબાજુના બંડમાં પધરાવી હતી. ત્યારબાદ સં. ૧૮૧૬ ફાગણ સુદ - પના રોજ શ્રીકૃષ્ણ-બનદેવ-દેવતીજીની મૂર્તિઓનું સ્થાપન આ બંડમાં જ કરવાનું નક્કી થયું ત્યારે સૂર્યનારાયણ દેવનો પાખાણનો રથ ત્યાંથી ખસેડી લેવામાં આવ્યો અને સૂર્યનારાયણની મૂર્તિ થોડી દૂર, પૂર્વ દિશામાં ખસેડી બંડમાં થયેલી જગ્યામાં શ્રીકૃષ્ણ-બનદેવ-દેવતીજીની પ્રતિમાઓની પ્રતિષ્ઠા પ.પૂ. ધ.ধુ. આચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજના વરદહસ્તે કરવામાં આવી હતી. અને શ્રી સૂર્યનારાયણનો રથ મંદિરના પાછળભાગમાં પ્રદક્ષિણામાં રહેલ આનંદભુવનમાં પધરાવેલો છે.

શ્રી લાલજી મહારાજ

શ્રી લાલજી મહારાજનું પૂજન જીવુબા તથા લાડુબા કરતા હતા ત્યારે એભલખાચરે તેઓને પૂજા કરવાની ના કહી અને કહ્યું : “આ તમારા લાલજી મને પરચો બતાવે તો હું માનું” ત્યારે જીવુબાએ આ લાલજી મહારાજને દૂધ ધરાવ્યું હતું તે દૂધ લાલજી મહારાજે પાણ કરીને એભલખાચરના પગમાં કટોરાનો ઘા કર્યો હતો. આ તેવા પ્રસાદીના શ્રી લાલજી મહારાજ આજે શ્રી ધર્મ-ભક્તિના પાસે સોનાના સિંહાસનમાં બિરાજે છે.

સુખશૈયા અને શ્રી બાળનંદ સ્વામીની રિત્રા-પ્રતિમા

આ સુખશૈયાના પલંગમાં શ્રીજીમહારાજ સુખશાંતિપૂર્વક એકાંતમાં પોઢતા હતા. અને આ પલંગમાં શ્રીજીમહારાજની એક ચક્ષુવાળી મૂર્તિ પદ્મરાવવામાં આવી છે. તેનો ઇતિહાસ કંઈક આવો જ છે :

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ જ્યારે સ્વધામ પધાર્યા ત્યારે સર્વે નંદસંતોએ શિલ્પી નારાયણજીભાઈ સુથારને કહ્યું : “શ્રીજીમહારાજ સભામાં જે રીતે બિરાજતા હતા તેવી જ રીતે આખેહુબ મોટી ચિત્ર-પ્રતિમા બનાવો તો સુખશૈયામાં સ્થાપના કરવામાં આવે અને શ્રીજીમહારાજના સ્વરૂપના દર્શનન્ધાનનો અલોકિક આનંદ આવે અને સૌ કોઈને પરમશાંતિનો અનુભવ થાય.” આ પ્રમાણે નંદસંતોની વાત સાંભળીને નારાયણજીભાઈ સુથારે ભગવાન શ્રીહરિની સભાપ્રસંગની પૂરા કદની શ્રીહરિના સ્વરૂપ જેવી જ એક ચક્ષુની મૂર્તિનું ચિત્રકામ કર્યું. ત્યારબાદ આ મોટી પ્રતિમાને કાચની ધરીમાં મટાવીને વડોદરાથી નંદસંતો માથે ઉપારીને ગઢપુર લાવેલા છે. અને સુખશૈયામાં તે ચિત્ર-પ્રતિમા પદ્મરાવી છે.

શાખડી

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ જ્યારે આ ચાખડી પહેરીને વેલા નદીએ સાન કરવા જતા હોય કે પછી ગઢપુરની ગલીમાં નીકળ્યા હોય ત્યારે ચાખડીનો ચટ ચટ અવાજ સાંભળીને અનેક લોકોને સમાધિ થતી હતી. તે આ અદ્ભુત પ્રાસાદિક ફરતી રૂપેરી ધૂઘરીઓવાળી ચાખડી શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજના મંદિરમાં સુખશૈયામાં હરિભક્તોના દર્શન માટે પદ્મરાવેલી છે.

સુખશૈયાના રિસર્ચ શ્રી હનુમાનજી

શ્રીજીમહારાજે સં. ૧૮૮૫ આસો સુદ - ૧૨ (તા. ૨૦-૧૧-૧૮૮૮, રવિવાર)ના રોજ મધ્યખંડમાં શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજની સ્થાપના કરી ત્યારે જ સ્વયં ભગવાન શ્રીહરિએ સુખશૈયાના દરવાજા પાસે સંકટહર શ્રી હનુમાનજીની સ્થાપના કરી આરતી ઉત્તારી હતી.



પ્રદક્ષિણામાં શ્રી ગણપતિજી શ્રી હનુમાનજી

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્વધામ સિધાવ્યા બાદ શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજના મંદિરની પ્રદક્ષિણામાં મુખ્ય દરવાજા તરફ શ્રી ગણપતિજી અને શ્રી કષ્ટભંજનદેવ હનુમાનજીની ભવ્ય મૂર્તિઓ પદરાવેલી છે.



પ્રદક્ષિણામાં ચરણારવિંદ

મંદિરની પ્રદક્ષિણાના આ ગોખમાં શ્રીજમહારાજ અનેકવાર વિરાજમાન થયા હતા અને અનેક ભક્તોને પરચા-ચમત્કારો બતાવેલા છે. ભગવાન શ્રીહરિના મોટાભાઈ શ્રી રામપ્રતાપભાઈને ચતુર્ભૂજરૂપે મહારાજે આ ગોખમાં દર્શન આપ્યા હતા તેવા આ પ્રાસાદિક સ્થાનમાં આ ચરણારવિંદ પદરાવેલ છે.



પસાદીના સિંહ

મંદિરના મુખ્ય દરવાજામાં પ્રવેશતા ડાબી અને જમણી એમબંને બાજુને પથ્થરના સિંહ ભગવાન શ્રીહરિએ પાસે બેસીને કડિયા પાસે કોતરાવેલા છે. શ્રીજમહારાજને આંખમાં કંકરી પડતા સિંહ ઘડનાર કડિયાએ કાઢી તેથી તેમને આ સિંહમાં રહીને નૃસિંહરૂપે દર્શન આપ્યા હતા. આ બંને સિંહો ઉપર ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ બિરાજમાન થયા છે અને માથે હાથ પણ મૂકેલ છે.



શ્રી ગણપતિજી - શ્રી હનુમાનજી

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે સ્વહસ્તે શ્રી સૂર્યનારાયણના ખંડ પાસે ગોખમાં ચતુર્ભજ શ્રી ગણપતિજીની મૂર્તિ અને શ્રી વાસુદેવનારાયણ - ધર્મ-ભક્તિના ખંડ પાસે ગોખમાં શ્રી હનુમાનજીની સ્થાપના કરેલ છે.



પસાદીના પેસા

ગઠપુરમાં શ્રીજમહારાજના દર્શન કરવા દેશોદેશથી મોટા સંધો લઈને હરિમકતો આવતા અને મહારાજને રૂપિયા ભેટ ધરતા. આ રૂપિયા પ્રસાદીના જાણી 'આનંદભુવન' માં બાળસ્વરૂપ શ્રી ધનશયામ મહારાજ પાસે રાખવામાં આવ્યા છે.



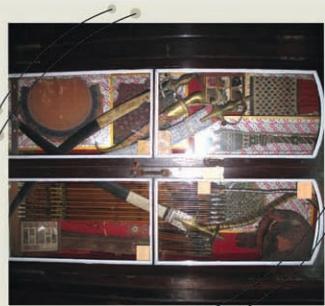
પ્રાક્તિકામાં શ્રી ધનશ્યામ મહારાજ

ગઢપુર મંદિર રહેલી પ્રાસાદિક વસ્તુઓમાં ચરણારવિંદની જોડીઓ, વાસણો, વખો, અલંકારો, સંગીત સાધનો વગેરેના સૌ કોઈ સુખપૂર્વક દર્શન કરી શકે એવી રીતે ભુવન તૈયાર કરવામાં આવ્યું. અને તે સમયના વર્તમાન વડતાલ પીઠાવિપતિ પ.પૂ. ધ.ધ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી આનંદપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના નામ ઉપરથી આ ભુવનનું નામ ‘આનંદ ભુવન’ રાખવામાં આવ્યું. પ્રથમઆ તમામ શ્રીહરિની બધી જ પ્રાસાદિક વસ્તુઓ મંદિરના મુખ્ય દરવાજા ઉપર કે જે નારાયણ મહોલ નામે પ્રસિદ્ધ છે તેના માણ ઉપર પથરાવેલી હતી. પરંતુ તાં સત્તંગીજીનોને દર્શન માટે અનુકૂળતા હતી નહિ તેથી તે બધી દિવ્ય અલોકિક વસ્તુઓને અહીં આનંદ ભુવનમાં સ્થાપન કરવામાં આવી. અને તે જ વખતે ‘આનંદભુવન’માં જ પ.પૂ. ધ.ધ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી આનંદપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના વરદ્દ હસ્તે બાળસ્વરૂપ શ્રી ધનશ્યામ મહારાજની પંચધાતુ મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી હતી.



પ્રાસાદિક થાળી, વાટકો, ચંબુ

આ પ્રાસાદિક થાળી, વાટકો અને ચંબુનો ઉપયોગ શ્રીજમહારાજ જમતી વખતે કરતા હતા. તેથી અમૂલ્ય પ્રાસાદિક વસ્તુ જાહીને ‘આનંદભુવન’માં હરિભક્તોના દર્શન માટે રાખેલ છે. સાથે કબાટમાં જીવુબા (મોટીબા) એ શ્રી લાલછુ મહારાજને દૂધપાન કરાવેલ કટોરો પણ રાખવામાં આવ્યો છે.



પ્રાસાદિક શાશ્વતો

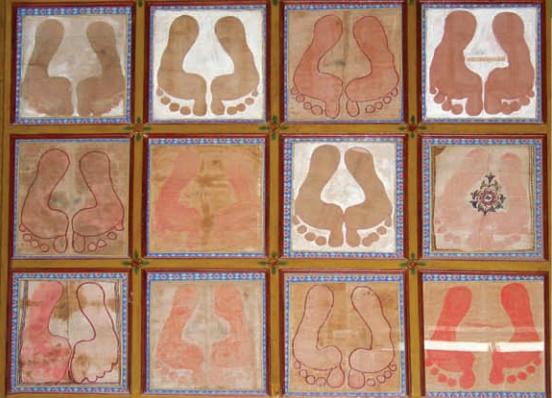
આ દશ્યમાં બે તલવાર ટેખાય છે, તેમાં એક મહાશૂરવીર અને શ્રીજમહારાજના અંગરક્ષક વીર ભગુજીની છે. જે તલવારે ખબડ-મતારાને જનોઈવાઘ ઘા મારીને કાપી નાખ્યો હતો. અને બીજી તલવાર ખબડ-મતારાની છે. ઉપરના ભાગમાં જે લોંબંડનો શિરટોપ છે તે ભગવાન શ્રીહરિની પ્રસાદીનો છે. અને સાથે સાથે શ્રીજમહારાજે જુદા જુદા સમયે શર્ખો ધરેલાં તે પ્રસાદીના છે. આ સર્વે પ્રાસાદિક શર્ખોના દર્શન ‘આનંદભુવન’માં થાય છે.



શ્રીજમહારાજની પ્રાસાદિક મોજડીઓ

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ આ ધરા ઉપર પ્રગટપણે સત્તંગમાં મુમુક્ષુજીવોના કલ્યાણાર્થે વિચરણ કરતા ત્યારે પ્રેમીભક્તજીનોએ અતિભાવથી પોતાની કલાકારીગીરી કરીને પોતાના ઈષ્ટદેવને માટે મોજડી સીવડાવીને પહેરાવીને આનંદ અનુભવતા હતા તે શ્રીજમહારાજની પ્રાસાદિક મોજડીઓ ‘આનંદભુવન’માં દર્શનાર્થે રાખેલ છે.

શ્રીજીમહારાજના પ્રસાદીના ચરણારવિંદો



તેથું આંદોલની દીઘાં ચરણ હે, જે છે મોટાં સુખનાં કરણ હે ।

ચરણ ચિંતવે ચિંતુ સહિત હે, વળી પૂજે કોઈ કરી પ્રીત હે ॥

આ વસુંધરા સતત ૪૮ વર્ષ સુધી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણનાં ચરણથી ધન્ય થઈ હતી. તેઓનાં એ હિત્ય ચરણની ચંદન-કુમકુમ વરણી હજારો છાપ આ ધરતી પર પડી છે. શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં શ્રીજીમહારાજની હજારો આ ચરણમુદ્રાઓ સંપ્રદાયની એક અણામોલ હરોડર છે. ભક્તોના ભક્તિભાવને વશ થઈને ભગવાન શ્રીહરિ સ્વયં પોતાના ચરણો કંકુમાં બોળી, કાગળ કે વઢ્ઠ પર પદ્ધરાવતા, જેથી ચરણારવિંદના તળિયાની છાપ તે કાગળ તે વઢ્ઠ પર પડી જતી. ચરણાંથાપ થથવા ચરણારવિંદ તરીકે આ ચરણમુદ્રાઓ હજારોની સંખ્યામાં સંપ્રદાયમાં ભક્તિભાવપૂર્વક પૂજાય છે. શ્રીજીમહારાજે પોતાના

ચરણારવિંદની સૌપ્રથમ છાપ વાંસદાના રાજા રાયસિંહજી સોલંકીને વિ.સં. ૧૮૭૨માં આપેલી. ત્યારપછી તો ગઢા, સારંગપુર, વડતાલ, લોયા વગેરે એનેક ગામોમાં ભક્તોને ચરણારવિંદની છાપ આપતા. ક્યારેક સીધી છાતીમાં જ ચરણારવિંદની છાપ આપતા. અહીં દર્શાવેલ ચરણારવિંદો ગઢપુરમાં ‘આનંદભુવન’માં ૨૧૦ કરતા વધારે ચરણજોડીના દર્શન થાય છે.

ભગવાન શ્રીછરીના નખ-કેશ તથા મુગાંશ



શ્રીજસમકાલીન નંદસંતોને શ્રીજીમહારાજને વિષે કેટલો બધો દિવ્યભાવ હશે અને સર્વોપરીપણાનો નિશ્ચય હશે તેનો જ્યાલ આ ચિત્રમાં દર્શાવેલ નખ-કેશથી સમજાય છે. કારણ કે હજુ મહારાજ સિવાય કોઈ અવતારોના નખ-કેશ આ પૃથ્વી પર હોય કે દર્શન થયા હોય તેવું જાણ્યું નથી. અહીં ચિત્રમાં દર્શાવેલ નખ-કેશ શ્રીજીમહારાજના છે, જેના સ્પર્શના જગથી પણ ગમે તેવા રોગી સારા થઈ જાય છે. ચિત્રમાં સાથે રહેલ મુગાંશ ધર્મપુરના શ્રીકુશળકુંવરભાએ આપેલ પ્રસાદીનો મુગાંશ છે. આ પ્રાસાદિક વસ્તુઓના દર્શન ‘આનંદભુવન’માં થાય છે.

સંપ્રદાયની સૌપ્રથમ શ્રીજીમહારાજની ચિત્ર-પ્રતિમા



શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયની સૌપ્રથમ શ્રીજીમહારાજની ચિત્ર-પ્રતિમા નારાયણજીભાઈ સુથાર બનાવતા હતા. તેઓ જ્યારે સૂતા ત્યારે આ ચિત્ર-પ્રતિમાને પોતાની પથારીમાં ઓશીકા નીચે રાખીને સૂતા. એક હિવસ શ્રીજીમહારાજે તેમને કહ્યું : નારાયણજીભાઈ ! આ મૂર્તિમાં મારો સાક્ષાત્ વાસ છે, તેમાં હું અખંડ રહ્યો છું. માટે ઓશીકા નીચે તેને મૂકાય નહિ. આ રીતે નારાયણજીભાઈને ભગવાન શ્રીહરિએ આ મૂર્તિમાં પોતાના પ્રગટપણાની પ્રતીતિ કરાવી હતી. આજે આ શ્રીજીમહારાજની એક ચક્ષુની ચિત્ર-પ્રતિમા ‘આનંદભુવન’માં દર્શનાર્થે રાખેલ છે.

શ્રીજમહારાજે ધારણા કદેચ જમો - દુર્ગાતો તેમજ ટોપીઓ

શ્રીજમહારાજને ઉત્સવ-સમૈયા પ્રસંગે ભાવિક ભક્તો ભારે ભારે કિંમતી વસ્ત્રો-અલંકારો મેટ ધરતા હતા. અને વસ્ત્રો-અલંકારોને ધારણા કરીને શ્રીજમહારાજ હરિભક્તોને પ્રસાદીના પાછાં આપતાં હતા તે જમો - સુરવાળ તેમજ ટોપીઓના દર્શન આજે 'આનંદભુવન'માં દર્શનાર્થી રાખેલ છે.



પ્રાસાદિક સંગીત સાયનો - સાર્વાળી

શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયે ભક્તિમાર્ગમાં સંગીતનું પ્રચલન-સંવર્ધન અને પોષણ કર્યું છે. તેમાંય મધુર કીર્તનશૈલીનું શાસ્ત્રીય, ઉપશાસ્ત્રીય-સુગમસંગીત અને લોકસંગીત - આ ત્રણેય ક્ષેત્રમાં શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનું પ્રદાન સવિશેષ સ્મરણીય છે.

અહીં ચિત્રમાં દશાવીલ સારંગીઓ છે તે શ્રીજમહારાજે સર્પા કરેલી અને સ.ગુ. શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી તથા સ.ગુ. શ્રી પ્રેમાનંદ સ્વામીએ વગાડેલ છે. શ્રીજમહારાજ જ્યારે દેશ-દેશના હરિભક્તોની સભા ભરીને બિરાજમાન હોય ત્યારે આ નંદસંતો આ વાજિંગ્રો લઈને સૂરીલા કંદથી દર્દભર્યા સ્વરે કીર્તન-ભજનો ગાતા હતા, ત્યારે શ્રોતાજનો આર્દ્ર બની જતા. આ પ્રસાદીની સારંગી, તુર્ઢી, સરોડી વગેરે વાજિંગ્રો આજે 'આનંદભુવન'માં દર્શનાર્થી રાખેલ છે.

પ્રાસાદિક અન્ય વસ્તુઓ

ઉપરોક્ત પ્રાસાદિક વસ્તુઓ સિવાય અન્ય પ્રાસાદિક વસ્તુઓના પણ 'આનંદભુવન'માં દર્શન થાય છે. જેમાં માળા, બેરખા, મણાકા, દાતણ, કેરીની ગોટલી, જમો-સુરવાળ, રજાઈઓ, ગોદીઓ, તંબા-કંસાના વાસણો વગેરે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના ઉપયોગમાં આવેલી વસ્તુઓ 'આનંદભુવન'માં દર્શનાર્થી રાખેલ છે.



મંદિરના ચોડમાં છગી - સંપીઠી જાગ્રા (ઘર્મશાળા)

શ્રી ગોપીનાથજ મહારાજના મંદિરનાદિશાના પગથિયાની સામે પટાંગણમાં ઉપર દર્શાવેલ જગ્યાએ સ.ગુ. શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી આદિક નંદસંતોના આસનો હતા. તે જગ્યાએ આજે આ ઇન્ની કરવામાં આવી છે. આ જગ્યાએ શ્રીજમહારાજે સૌપ્રથમવાર વચ્ચનામૃતનું રસપાન કરાવેલું હતું. તેમજ ગઢા પ્રથમપ્રકરણના ૨૫, ૨૭, ૪૮, ૬૦, ૬૭ અને ગઢા મધ્ય પ્રકરણનું ૧૯ વગેરે વચ્ચનામૃતો આ જગ્યાએથી રસપાન કરાવેલા છે. આ જગ્યાને વર્તમાન સમયે પણ 'સંતોની જાગ્રા-ઘર્મશાળા'ના નામથી ઓળખવામાં આવે છે.

પાંચુબાના ઓરડાએ છગી

આ જગ્યાએ ગઢપુરના દરબાર દાદાભાયરના બહેન પાંચુબાના ઓરડા હતા. આ ઓરડાએ શ્રીજમહારાજ કોઈ કોઈ વખત જમવા પધારતા હતા. તેમજ એક વખત શ્રીજમહારાજે દહીં વલોવ્યું હતું અને જ્યારે શ્રી ગોપીનાથજ મહારાજના મંદિરનું બાંધકામ ચાલું ત્યારે તેની ઓસરીમાં સુંદર આસન તૈયાર કરાવીને ત્યાં શ્રીજમહારાજ દરરોજ આવીને ઘણીવાર સુધી વિરાજમાન થતા તેવા આ મહાનપ્રસાદીના સ્થાન ઉપર છગી કરીને ભગવાન શ્રીહરિના સોણે ચિહ્નિયુક્ત ચરણારવિંદ પદ્મરાખેલ છે.



દાદાભાયરના દરબારગઢ



“દાદાભાયરના દરબારગઢમાં...” આ શબ્દો વચ્ચામૃતના પાને પાને દરબારગઢના મહિમાની ડીમુરી ઘોષણા કરે છે. આ દરબારગઢ ભગવાન શ્રીહરિના ચરણારવિંદના ચિહ્નથી અંકિત પ્રસાદિત થયેલ છે અને આ દરબારગઢમાં શ્રીજમહારાજ વારંવાર ધૂમ્યા, હર્યા-ફર્યા છે. દરબારગઢની એક એક દિવાલો, થાંમલીઓ, બારીઓ, બારસાખ-બારણાંઓ, મોભ, નળિયા, વળીયો વગેરે ભગવાન શ્રીહરિના પ્રત્યક્ષપણાની આજે પણ સાક્ષી પૂરે છે. દરબારગઢનો મહિમા ગાતા પ.પુ. ધ.ધ. આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજ શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્યમાં કહે છે:

‘વહિન્યથા મરુનુન્નો વનં ભસ્મીકરોત્યલમ् । તથાડસૌ સ્વં પ્રપત્રાનાં જનાનાં પાતકં દૃતમ् ॥’

(શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૮/૨૧)

જેરદાર પવન ઝૂંકાવાથી વધેલો અગિન જંગલને જેમઅત્યંત બાળી દે છે તેમાં દરબારગઢ પોતાને શરણે આવેલા મનુષ્યોના પાપોને તત્કાળ જ બાળી દે છે.

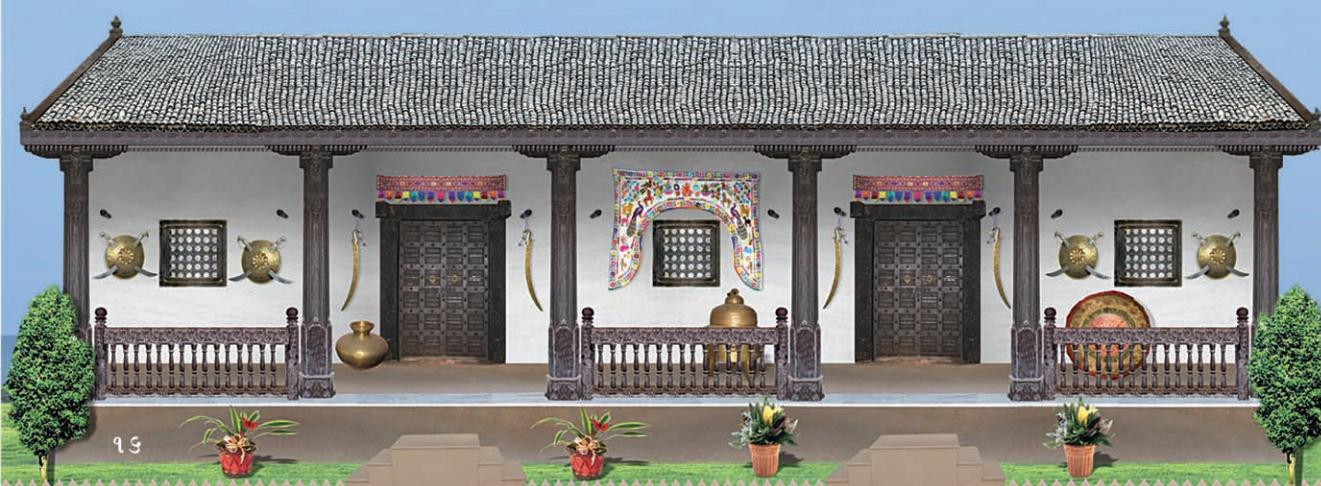
તેજ ગતિથી ઝૂંકાતો પવન જેમવાદળાને તત્કાળ વીંખી નાખે છે તેમપોતાના સંસર્ગમાં આવેલા મનુષ્યોના પાપોને આ દરબારગઢ નાટ કરી દે છે. પાપોનો નાશ કરનારા અને સર્વ અમંગળને ભેટી નાખનારા આ દરબારગઢના દર્શન કરવા માત્રથી જ મનુષ્ય અનેક પાપોના પુંજથી ધૂટી જાય છે.

‘એતં પ્રત્યાગતૌ રાજન् વિધત્તે યોડ્ઙ્ગભૃત્યતિમ् । તર્હિ ગાયન્તિ નિર્મુક્તા નરકાત્ પિતરો દિવિ ॥’

(શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૮/૨૮)

કોઈ માણસ આ દરબારગઢની યાત્રા કરવાનો હજી વિચાર માત્ર જ કરે છે, તેનું જે પુષ્ય થાય, તેથી તેના પિતૃઓ નરક ગતિથી ધૂટીને સ્વર્ગમાં જાય છે અને ત્યાં આનંદના ગીત ગાય છે.

દર્શન કરવા માત્રથી જ પાપોને ટાળતા આ દરબારગઢને જે કોઈ મનુષ્ય આવીને ભક્તિભાવથી દરવત પ્રણામકરે છે તો તેના બધા જ સંકલ્પ(ઈચાઓ) સફળ થાય છે. દેવતાઓ, સિદ્ધો, બીજા તપસ્વીઓ સંતો આ દરબારગઢને વંદન કરે છે માટે આ રથાન વંદનીય છે. આમ, અનેક શાસ્ત્રોમાં શ્રીજમહારાજની અતિ પવિત્ર આ દરબારગઢનો મહિમા ગવાયો છે. હવે આપણે આથમણાબારના ઓરડા, ઉત્રાદાબારના ઓરડા અને ઉગમણાબારના ઓરડાના દર્શન કરીએ....



૧. આથમણા બારના ઓરડા : આ આથમણા બારના ઓરડા શ્રીજમહારાજે પાસે ઊભા રહીને ચણાવ્યા છે. જ્યારે ઓરડાનું ચણતર કામ ચાલતું હતું ત્યારે તે ઓરડાઓમાં ભગવાન શ્રીહરિ કોઈવાર ગાર્ય કરતા તો કોઈવાર નળિયાં આપતા હતા. તેમજ આ ઓરડામાં મહારાજે અનેકવાર સંતોહરિભક્તોને સભા ભરીને ધર્મોપદેશ કરેલો છે. શ્રીજમહારાજીની પરાવાણી ‘વચનામૃત’ ગ્રંથમાં પણ આ આથમણાબારના ઓરડાનો ઉલ્લેખ ઉઠ વચનામૃતોયાં જોવા મળે છે. આ ઓરડાને બંને બાજુ ઓસરી છે.

૨. ઉત્તરાદા બારના ઓરડા : આ ઉત્તરાદા બારના ઓરડાની ઓસરીના પગથિયા પાસે ઉગમણી જે થાંભલી છે ત્યાં બેસીને શ્રીજમહારાજે ગઢા મધ્ય પ્રકરણના ૧૩ અને ૩૧ માં વચનામૃતનું રસપાન કરાવ્યું છે. તે સિવાય સંતોહરિભક્તોની સાથે ઘણી સભા મહારાજે આ ઓરડાની ઓસરીએ કરી છે. તેમજ અનેક ચરિત્રો કર્યા છે. અને એભલબાપુનાપ્રેમવશ થઈને કહ્યું હતું કે ‘ગઢું મારું છે અને હું ગઢાનો છું એ કદી મટવાનું નથી’ આ વચનો કહીને શ્રીજમહારાજે એભલબાપુના પરિવારને પૂજવા માટે મૂર્તિ આપી હતી તે શ્રી વાસુદેવનારાયણની પ્રતિષ્ઠા આ ઓરડામાં સં. ૧૮૬૨ ફાગુણ વદ - ઉના રોજ કરી હતી. આજે પણ આ ઓરડો ‘વાસુદેવનારાયણનો ઓરડો’ તેવા નામની સંપ્રદાયમાં પ્રસિદ્ધ છે.

૩. ઉગમણા બારના ઓરડા : આ ઉગમણા બારના ઓરડા પ્રથમદાદાખાયર પાસે શ્રીજમહારાજે તૈયાર કરાવીને પડાવી નાયાં હતા. અને ફરીને પાછા કરાવ્યા હતા. જેની નોંધ લેતા પ.પૂ. ધ.ধ. આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજમહારાજ શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્યમાં કહે છે :

‘સ તતઃ પૂર્વદિગ્દ્વારૌ ગર્ભાગારવકારયત् ।
તસૈ તૌ ન વ્યરોચેતાં સારસારૈકવેદિને ॥

અથોત્તમં હરિભૂષં સ્વાનુવૃત્તિસ્થિતં સદા ।

પ્રાહેવં સ્વીયસર્વસ્વદાને વૈ બલિના સમ્મ ॥

ગર્ભાગારવિમૌ રમ્યો નેવ જાતૈ તતો નૃપ ! ।

કારણીયો નિપાત્યૈતો ગર્ભાગારૌ નવો વર્ણ ॥’

(શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૧૨/૧૬, ૧૭, ૧૮)

શ્રીજમહારાજે દાદાખાયર પાસે ઉગમણા બારના બે ઓરડાઓ કરાવ્યા પણ સાર અસારને બરાબર સમજનારા ભગવાન શ્રીહરિને તે ન ગમ્યા. પદી પોતાનું સર્વસ્વ આપવામાં બલિ રાજાના જેવા અને પોતાની અનુવૃત્તિમાં રહેલા દાદાખાયરને ભગવાન શ્રીહરિએ કહ્યું : “હે દાદા ! આ બંને ઓરડા સારા થયા નથી, માટે આને પાડી નાંખીને ફરીવાર ઘણા સારા નવા બે ઓરડા કરાવીએ.”

ત્યારે દાદાખાયરે મહારાજને કહ્યું : “હે મહારાજ ! હું તો આપના દાસનો પણ દાસ છું. હું આપને રાજુ કરવામાં જ તત્પર રહેનારો છું. ધન, કુદુંબ અને ઘર વગેરે જે કાંઈ મારું છે તે બધું આપનું જ છે. માટે જેવી આપની ઈચ્છા હોય તેમાપણ કરી શકો છો.”

પદી તે ઓરડા પડાવીને શ્રીજમહારાજે ત્યાં બીજા નવા બે રમણીય ઓરડા કરાવ્યા. અને તેનું વાસ્તુ કર્મ પણ પોતે કરાવ્યું હતું. તેમાં એક ઓરડામાં મોટીબા રહેતાં હતાં. આ ઓરડાને ભગવાન શ્રીહરિની ઈચ્છાથી જીવુબા, દાદાખાયર આદિક ભક્તજનોએ વૈકુંઠના જેવો મહાન તેજથી વ્યામ હોય તેવો જોયો હતો. આ ઉગમણા બારના ઓરડાના બીજા ઓરડામાં લાડુબા રહેતાં હતાં. અને ગઠપુરમાં શ્રીજમહારાજ જેટલા વર્ષ રહ્યા તેટલા વર્ષ નિત્ય સાંજે આ ઉગમણા બારના ઓરડાની ઓસરીમાં વિરાજમાન થતા હતા. આ બંને ઓરડા, ઓસરી અને તેની આગળનું આંગણું વગેરે સ્થળે ભગવાન શ્રીહરિએ અનેક પ્રકારની રસોઈ કરાવીને સંતોને જમાડ્યા છે.



દરબારગાઠમાં શ્રી લીંબવૃક્ષ

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે દાદાના દરબારમાં લીંબવૃક્ષ નીચે બેસીને વર્ષો સુધી વચ્ચનામૃતનું રસપાન કરાવ્યું છે તે લીંબવૃક્ષનો પૂર્વોક્ત ઈતિહાસ ટૂંકમાં સૌપ્રથમસમજ્જાએ :

સ.ગુ. રામાનંદ સ્વામીના ગુરુ આત્માનંદ સ્વામી અને તેમના શિષ્યો જુક્તાનંદ, મુક્તાનંદ, ક્ષેમસ્વામી અને હરબાઈ તથા વાલબાઈ વગરે ફરતા ફરતા સરધાર પદ્ધાર્ય હતા. ગામમાં મુમુક્ષુ જીવાત્માઓને ઉપદેશ અને ભજન-સ્મરણ કરાવીને ત્યાં સુખેથે રહેતા હતા.

આ ગામમાં એક વિષ્ટલ નામનો ગરીબ બ્રાહ્મણ રહેતો હતો. તેની પણી નાનો ધાવણો બાળક મૂડીને મૃત્યુ પામી હતી. તેથી તે બધુ દુઃખીયો થઈ ગયો હતો. એટલે તે મહા સમર્થ આત્માનંદ સ્વામી પાસે સત્સંગ કરવા માટે આવતો.

એક દિવસ તેમને ઉદાસ દેખીને આત્માનંદ સ્વામીએ પૂછ્યું : “હે બ્રહ્મદેવ ! તમો કેમઉદાસ જણાવશો ?”

ત્યારે વિષ્ટલ પોતાના દુઃખની વાત કહેતા કહ્યું : “સ્વામીજી ! મારે એક નાનો બાળક છી અને તેની મા મૃત્યુ પામી છે, તેથી કોઈ બાઈ પાસે તેને ધવરાવવા જરૂરું પડે છે.” પછી આત્માનંદ સ્વામીએ કહ્યું :

“તમારા બાળકને અહીં લઈ આવો.” તેથી વિષ્ટલ બ્રાહ્મણ તેના બાળકને સ્વામી પાસે લઈ આવ્યા.

યા અને ત્યાં સ્વામી પાસે પોતાના ખોળામાં બાળકને બેસારીને બેઠા. ત્યારે તે બાળક ખૂબ રડવા લાગ્યો.

આ જોઈને સ્વામી બોલ્યા : “હે વિષ્ટલ ! તમે બાળકને સત્તનપાન કરાવો.”

ત્યારે વિષ્ટલે કહ્યું : “આ વાત શક્ય નથી. તમો મોટા પુરુષ થઈને મારીઆવી ખોટી મશકરી કરોછો.”

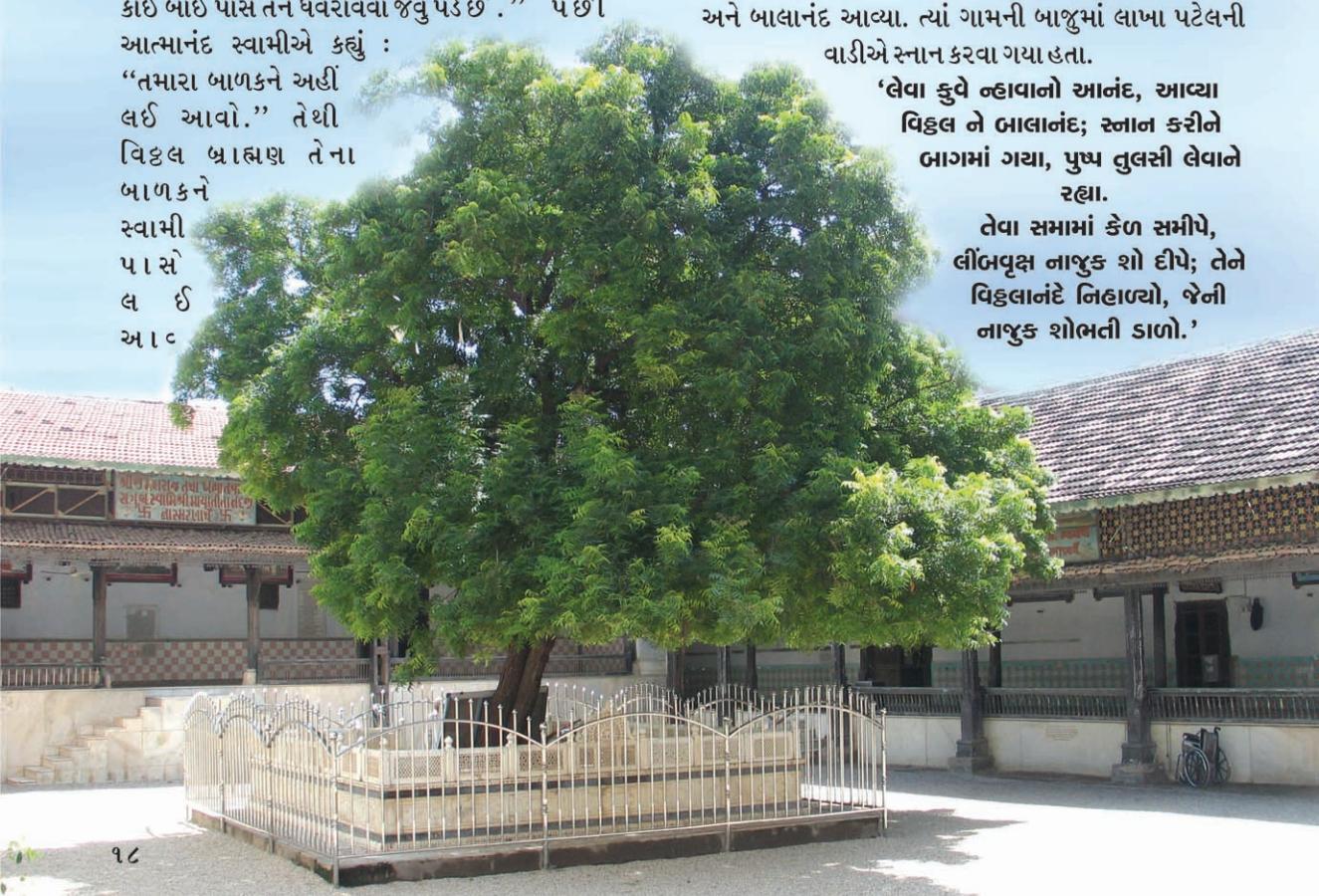
સ્વામી કહે : “અમો મશકરી નથી કરતા. પરંતુ જેમચેની માતાને હેતે કરીને દૂધ આવતું હતું તેમતમે પણ હેતથી ધવરાવશો તો દૂધ આવશે.”

પછી સ્વામીના વચ્ચનમાં વિશ્વાસ રાખી વિષ્ટલે બાળકને સત્તનપાન કરાવ્યું એટલે દૂધ આવવા લાગ્યું. આવો આત્માનંદ સ્વામીનો પ્રતાપ જોઈને તે આત્માનંદ સ્વામી સાથે પોતાના બાળકને લઈને ચાલી નીકળ્યો. બાળક મોટો થતા સ્વામીએ બંને દીક્ષા આપીને વિષ્ટલનું નામવિષ્ટલાનંદ અને તેના બાળકનું નામબાલાનંદ રાય્યું હતું.

એક વખત બાબરીયાવાડના ઉમેજ ગામમાં વિષ્ટલાનંદ અને બાલાનંદ આવ્યા. ત્યાં ગામની બાજુમાં લાખા પટેલની વાડીએ સ્નાન કરવા ગયા હતા.

‘લેવા કુવે ન્હાવાનો આનંદ, આવ્યા
વિષ્ટલ ને બાલાનંદ; સ્નાન કરીને
બાગમાં ગયા, પુષ્પ તુલસી લેવાને
રહ્યા.

તેવા સમામાં કેળ સમીપે,
લીંબવૃક્ષ નાજુક શો દીપે; તેને
પિષ્ટલાનંદે નિહાયો, જેની
નાજુક શોભતી ડાળો.’



સાન કરીને બંને વાડીમાં બગ્ગીયો હતો તેમાં ગયા. ત્યાં એકખુણે કેળના વૃક્ષ પાસે એક નાનકડો લીંબવૃક્ષ જોઈને વિશ્વલાનંદ પોતે હસ્યા. એટલે બાલાનંદ કહે : “હે વિશ્વલાનંદજી ! તમો કેમહસ્યા ?” ત્યારે વિશ્વલાનંદ કહ્યું : “આ લીંબડાના નાનકડા વૃક્ષ નીચે સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ પરમાત્મા સ્વયં ભગવાન બિરાજમાન થશે. અનેક મુસુકુશુ આત્માઓના કલ્યાણ કરશે. તેથી તેના મહાન ભાગ્ય જોઈને મને હસવું આચ્યું.”

આ વખતે ગઠડાના દરબાર એભલખાચર કોઈ કામપ્રસંગે ઉમેજ આવેલા હતા અને તેઓ પણ વાડીએ પધારેલા. તેઓએ આ બંને સંતોની વાતને પોતે સાંભળી રહ્યા હતા, તેથી મહાન ભાગ્યશાળી લીંબવૃક્ષને પટેલ પાસેથી માગી લીધો. પછી

ત્યાંથી તેછોડને લઈને ગઠપુર આવીને દરબારગઢની વચ્ચ્યોવચ્ચ રોખ્યો. અને પોતે જાતે દેખરેખ રાખી પોતાના દીકરાની જેમલીંબડાને ઉછેયો. કારણ કે તેઓ જાણતા હતા કે આ લીંબડાની નીચે સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમનારાયણ બિરાજમાન થવાના છે. આમને આમસમય જતા લીંબડો મોટો થયો. અને લીંબડા નીચે વિશ્વલાનંદજાના કહેવા પ્રમાણે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે એભલખાચરના દરબારમાં પધારી જે લીંબડા નીચે છવીશ વર્ષ સુધી પોતાના વચનામૃતોનું પાન કરાયું હતું.

(સદ્. શ્રી અદ્ભૂતાનંદ સ્વામીની વાતો તથા શ્રીપ્રક્રમભુ પ્રતાપ સમુચ્યયવિ-૧ના આધારે...)



દિંદોળપણા ખાસ - ૧

આ રંગતપાટ દાદાખાચરના કારભારી હરજી ઠક્કરના માતુશ્રી જનબાઈના આગ્રહથી હરજી ઠક્કરે સુરત બંદરેશી વહાણમાં ભાવનગર સુધી લાવી ત્યાંથી ગાડામાર્ગે ગઠપુર લાવી હતી. પછી તે રંગતપાટ કાયમી સંભારણા તરીકે શ્રીજિમહારાજને ભેટ ધરેલી છે. તે રંગતપાટમાં ભગવાન શ્રીહરિ અનેકવાર બિરાજ્યા છે. આજે આ રંગતપાટ દાદાખાચરના દરબારગઢમાં ઉત્તરાદા બારના વાસુદેવનારાયણના ઓરડામાં ભક્તજનોને માટે દર્શનાર્થે રાખેલ છે.



દિંદોળપણા ખાસ - ૨

આ દિંદોળપણંગમાં શ્રીજિમહારાજ ધણીવખત પોઢતા હતા. તેવો આ સુંદર સાંકળાવાળો પ્રસાદીનો પણંગ આજે દાદાખાચરના દરબારગઢમાં ઉગમણા દ્વારના ઓરડામાં ભક્તજનોને માટે દર્શનાર્થે રાખેલ છે.



ગંગાજળીયો કૂવો

આ ગંગાજળીયો કૂવો ભગવાન શ્રીહરિએ પાર્ખદો પાસે ખોદાવ્યો ત્યારે તેમાં ગંગાજી પ્રકટ થયા.

‘તતો ગંગાજલીયેતિ તત્સંજાં સ વ્યધાન્યુદા । તત્સાત્સમગ્રતીર્થાંનાં શ્રેષ્ઠોડ્વયં વર્તતે પ્રહિઃ ॥૧॥’

(શ્રીદુર્ઘૂરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૮/૧૬)

ગંગાજી પ્રકટ થવાથી આ કૂવાનું નામ ‘ગંગાજળીયો કૂવો’ એવું શ્રીજિમહારાજે પ્રેમથી રાખ્યું હતું. તેથી જ આ કૂવો સર્વ તીર્થોમાં અતિ શ્રેષ્ઠ છે. આ કૂવાના જણથી શ્રીજિમહારાજે અનેકવાર સાન કરીને અનેક અદ્ભૂત લીલાચરિત્રો કર્યા છે. આ કૂવો અખરાઓરડીની બાજુમાં જ દક્ષિણ તરફ આવેલ છે.

અક્ષર ઓરડી

શ્રીજસમકાળીનમાં આ અક્ષરઓરડીમાં તો કેવળ દેશી નળિયાયુક્ત એક ઓરડો જ હતો. આ અક્ષરઓરડીમાં અનંતકોટિ ખ્રિસ્તીના રાજાધિરાજ બેવા નિઃસ્પૃહી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે વર્ષો સુધી નિવાસ કર્યો છે. ભગવાન શ્રીહરિએ પોતાના અવતારકાર્યનો હેતુ પૂર્ણ કરીને સ્વધામઅહીંથી જ સિંધાવ્યા છે. તેવી પ્રાસાદિક આ અક્ષરઓરડીનો મહિમા વર્ણવતા પ.પૂ. ધ.ধ.

આદિઆચાર્ય શ્રી રઘુવીરજીમહારાજ શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્યમાં કહે છે :

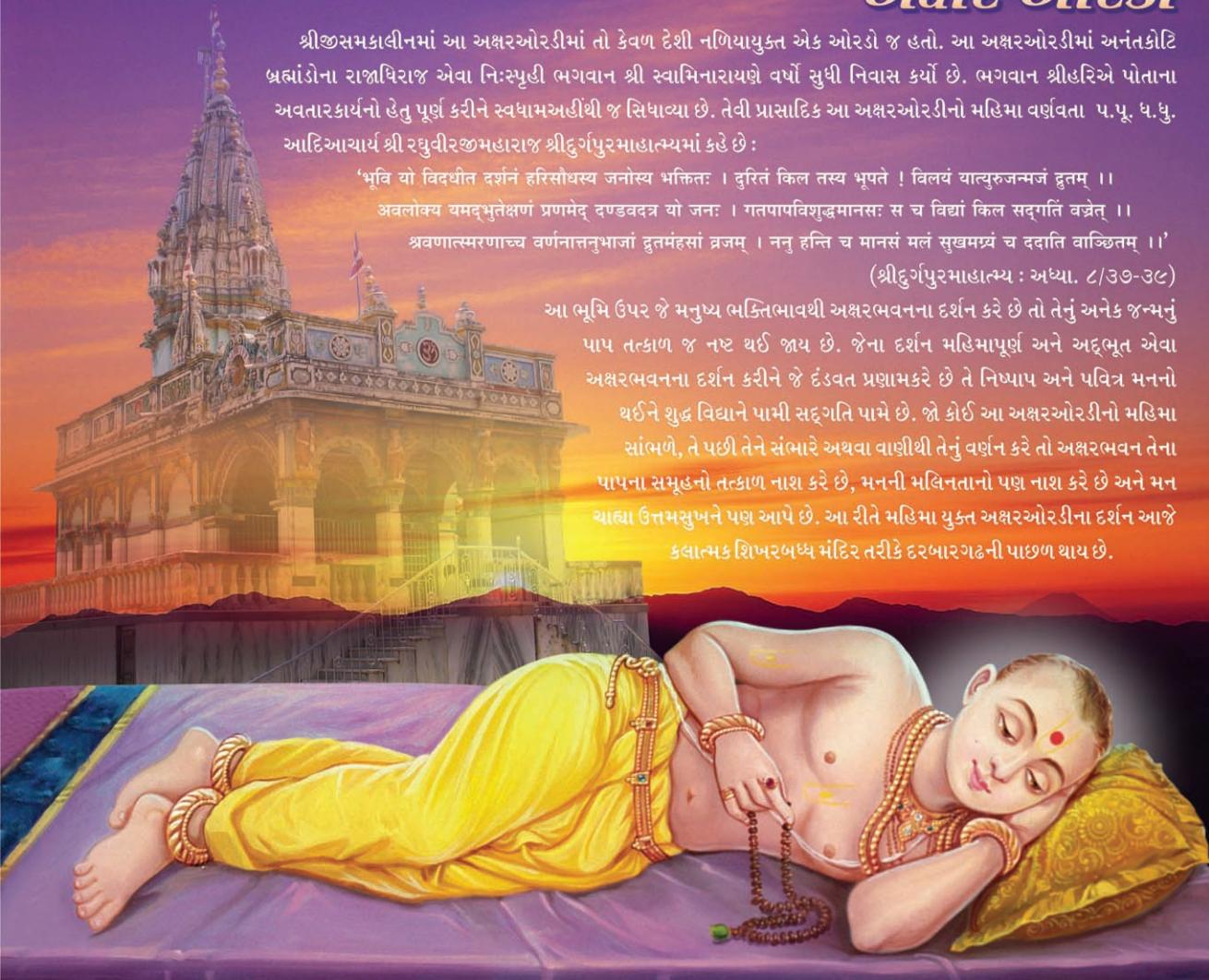
‘ભૂવિ યો વિદ્યીત દર્શન હરિસૌધસ્ય જનોસ્ય ભક્તિતः । દુરિતં કિલ તસ્ય ભૂપતે ! વિલયં યાત્યુરુજન્મજં દૃતમ् ॥

અવલોક્ય યમદ્ભૂતેક્ષણં પ્રણમેદ્ દણવત્ત્ર યો જનઃ । ગતપાપિવશુદ્ધમાનસः સ ચ વિદ્યા કિલ સદ્ગતિં વત્ત્રેત् ॥

શ્રવણાત્મરણાચ્ય વર્ણનાત્તનુભાજાં દૃતમહસાં વ્રજમ् । નનુ હન્તિ ચ માનસં મલ સુખમગ્રં ચ દવાતિ વાઞ્છિતમ् ॥’

(શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૮/૩૭-૩૮)

આ ભૂમિ ઉપર જે મનુષ્ય ભક્તિભાવથી અક્ષરભવનના દર્શન કરે છે તો તેનું અનેક જન્મનું પાપ તત્કાળ જ નાટ થઈ જાય છે. જેના દર્શન મહિમાપૂર્ણ અને અદ્ભૂત બેવા અક્ષરભવનના દર્શન કરીને જે દંડવત પ્રણામકરે છે તે નિષ્પાપ અને પવિત્ર મનનો થઈને શુદ્ધ વિદ્યાને પામી સદગતિ પામે છે. જો કોઈ આ અક્ષરઓરડીનો મહિમા સાંભળે, તે પછી તેને સંભારે અથવા વાણીથી તેનું વંશન કરે તો અક્ષરભવન તેના પાપના સમૂહનો તત્કાળ નાશ કરે છે, મનની મહિનતાનો પણ નાશ કરે છે અને મન ચાચા ઉત્તમસુખને પણ આપે છે. આ રીતે મહિમા યુક્ત અક્ષરઓરડીના દર્શન આણે કલાત્મક શિખરબધ્ય મંદિર તરીકે દરબારગઢની પાદ્યણ થાય છે.



શ્રી નારાયણ લહેરી દ્વારા

‘તદગ્રેઽચીખનત્કૂપं શ્રીહરિર્ભક્તશર્મદः ।

નારાયણલહર્યાઙ્યં સ તત્ત્રાઽસ્તાનુદુસ્તતઃ ॥’

(શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ૧૧/૧૩)

પોતાના ભક્તજનોને સુખ આપનારા ભગવાન શ્રીહરિએ આ ‘નારાયણ લહેરી’ નામે કૂવો ખોદાવ્યો હતો. પછી ત્યાં વારંવાર સ્નાન પણ કર્યું છે. આ ‘નારાયણ લહેરી’ કૂવો મંદિરની વહીવટી ઓફિસની સામેના ભાગમાં શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજના મંદિર નીચે છે.



શ્રી સત્યાંગીજીવન ગ્રંથ રચના છતી



શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન ગ્રંથ એટલે શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનું સંપૂર્ણ બંધારણીય માળખું છે. અને સાથે સ્વયં ભગવાન શ્રીહરિ અને તેમના નામથી પ્રસિદ્ધ સંપ્રદાયનો સરળતાથી પરિચય આપતો આ ગ્રંથ છે. શ્રીજમહારાજની આજાથી સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામીએ રચેલું શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન શાસ્ત્ર સંપ્રદાયના પોષણ, પ્રચાર અને પ્રસાર માટે સર્વોપરી શાસ્ત્ર છે. આ ગ્રંથની સર્વોપરિતા એ છે કે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે સ્વયં સાંભળીને આ ગ્રંથને પ્રમાણિત કરેલ છે. આ ગ્રંથ જ્યારે પૂર્ણ થયો ત્યારે અનંતકોટિ બ્રહ્માંડના અધિપતિ સર્વાવતારી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્વયં તેનું પૂજન કરવા માટે તત્પર થઈ પોતાની ત્રણ છોગલાવાળી પાદ ઉપર આ ગ્રંથને પધરાવી ગઢપુરમાં શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજના મંદિરથી શ્રી લક્ષ્મીવાડી સુધી સુધી નાચતા નાચતા ગયા. અને તેની પોતે સ્વયં આરતી ઉતારી અને પોતાના શ્રીમુખે આ શાસ્ત્રની પ્રશંસા કરતા થકા ગ્રંથકર્તા પ્રતે કહ્યું : 'રમણીયમિદં શાસ્ત્રં સર્વશાસ્ત્રશિરોમળિઃ' હે શતાનંદ સ્વામી ! તમારા દ્વારા લખાયેલ રમણીય આ શાસ્ત્ર સર્વ શાસ્ત્રોમાં શિરોમણીરૂપ છે અને ભવિષ્યમાં પણ શિરમોડ બની રહેશે.



આ ગ્રંથમાં સંપ્રદાયના મૂળભૂત સિદ્ધાંતો અને ધાર્મિક વિધિવિધાનોની સાથે સાથે સુખ-શ્રાંતિપ્રદ મોક્ષમૂલક ભગવાન શ્રીહરિના લીલાચરિત્રોનું અંબડ સ્મરણ થાય છે. તેવા આ મહાન સમાટ ગ્રંથની રચના સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામીએ ગઢપુરમાં અક્ષરઓરડીની સામે અને ઉગમણા બારના ઓરડાની બાજુમાં (હાલમાં માણકી ભુવનના મુખ્ય દરવાજાની બાજુમાં) બેસીને કરી હતી. આજે તે સ્થળે સુંદર કલાત્મક નક્શીકામયુક્ત આરસની છત્રી બનાવવામાં આવી છે.

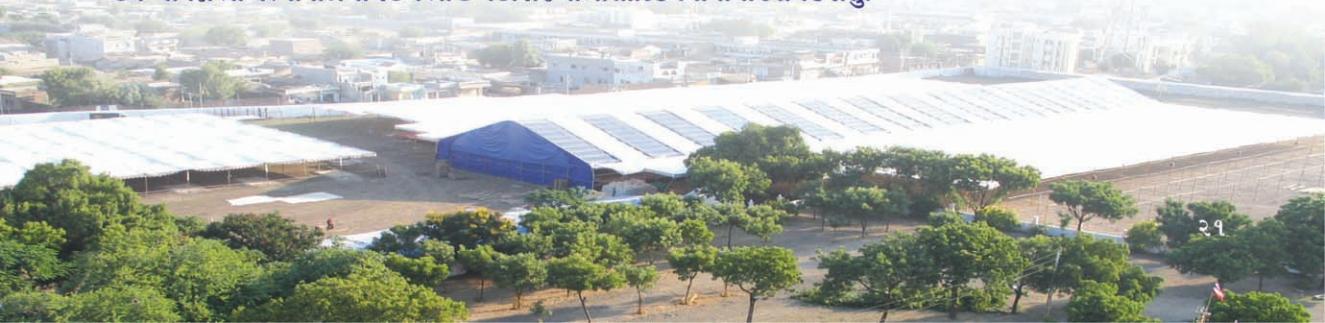
શ્રી લક્ષ્મીવાડી

પ.પુ. ધ.ধુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી વિહારીલાલજી મહારાજશ્રી લખે છે : 'લક્ષ્મીબાગમાં વહાલો બિરાજે, સાથે છે મુક્ત અપાર...' તેમજ કવિ શ્રી માવદાનજી કહે છે : 'લક્ષ્મીવાડી લાડીલા લાલની, પોઢ્યા જ્યાં પાતળીયો મુજ પ્રાણ રે...' આ રીતે શ્રીજમહારાજને લક્ષ્મીવાડી તો અત્યંત પ્રિય હતી. આ ભગવાન શ્રીહરિની પ્રાસાદિક ભૂમિ પર ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના તમામ નાના-મોટા અવતારો જેવા કે શ્રીરામ લક્ષ્મણ - જાનકીજી પથાર્યા છે, શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન અને પાંડવો પણ અહીં નિવાસ કરી ગયા છે. આ લક્ષ્મીવાડીમાં તો મહારાજ નિય પધારતા અને બેઠકે રહેલ ઉભાષિયા આંબાની નીચે બિરાજમાન થઈને ધર્મોપદેશ કરેલ છે. લક્ષ્મીવાડીમાં વૃક્ષવેલીઓ, લતાઓ વગેરે પ્રસાદીનું છે. જેમ વૃંદાવનની ભૂમિમાં ઉગતા વૃક્ષવેલીઓ અને ધાસના તણખલાં પણ દિવ્ય મનાય છે તેમારા લક્ષ્મીવાડીના વૃક્ષવેલીઓ મહાન પ્રસાદીના દિવ્ય છે. આ લક્ષ્મીવાડીનો મહિમા ગાતા પ.પુ. ધ.ধુ. આદિઆચાર્ય શ્રી રઘુવીરજમહારાજ શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્યમાં કહે છે :

'યા ભૂમિગાંપુરસ્યાન્તર્વત્તે સાડખિલા હો : । અઙ્ગીતા પાદપદ્માઙ્ગીવિદ્યતે પુણ્યવીક્ષણા ॥' (શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્ય : અધ્યા. ઉપ/૧૮)

લક્ષ્મીવાડીના દરવાજાની અંદરની જે કાંઈ જમીન છે તે બધી જ ભગવાન શ્રીહરિના ચરણકમળોથી અંકિત(પ્રસાદીની) છે. અને તેના દર્શન પણ પુણ્યરૂપ છે.

હવે આપણે શ્રી લક્ષ્મીવાડીમાં રહેલ શ્રીજમહારાજના પ્રાસાદિક સ્થાનોના દર્શન કરીશું.



દેલા નઈ

(ઉન્મતા ગંગા)



ઉન્મતાગંગાની ઉત્પત્તિની કથા શ્રીહરિચરિત્રચિંતામણીમાં વર્ણવવામાં આવી છે:

ઘેલા સોમનાથ જે જ્યોતિલિંગ છે તેની બાજુમાં કુલજર નામે વન હતું. તે જગ્યાએ હાલ ગામ છે. તેની ઉત્તર તરફ હુંગર છે. ત્યાં માંડવ્ય ઋષિઓ તપ કરતા હતા. તેમનું તપ પૂરું થયું ત્યારે સ્નાન કરવાને માટે ગંગાને યાદ કરી પણ ગંગાને આવતાં વાર વાગી તેથી માંડવ્ય ઋષિઓ ભગવાનનું ધ્યાન કરીને વામનજીના મહામંત્રનો જાપ શરૂ કર્યો. વામનજી પ્રસત્ર થયા અને તેમણે પાતાળમાં પાટુ મારી, તેથી ચ્યાત્કારી ગંગાજી ઉન્મતાની પેઠે નીકળ્યા. તેથી આ નદીનું નામ ઉન્મત ગંગા પડજ્યું છે. માંડવ્ય ઋષિ હાલ જગ્યાં માંડવધાર છે, ત્યાં ભોયરું હતું તેમાં રહેતા હતા. માંડવ્ય ઋષિ તે જગ્યાએ પોતાના આશ્રમપાસે ઉન્મત ગંગાને લાવ્યા હતા.

(શ્રીહરિચરિત્રચિંતામણી : ૨/૧)

ઉન્મતાગંગાનો મહિમા કહેતા સદ્ગુરૂ શિંગારાંદ સ્વામી સત્સંગિજીવનમાં લખે છે :

અસ્તિ પશ્ચિમપञ્ચાલદેશોષુ જનપાવની ।
ઉમત્તગઙ્ગેતિ નરી વિખ્યાતા નિર્મલોદકા ॥૧॥
યસ્યાં ચક્રે જલક્રીડાં મુનિભિ: સહ સોઽચ્યુતઃ ।
સ્નાન ચ બહુસ્તેન મહાપાતકહૃજલા ॥૨॥

હે રાજન્ ! પશ્ચિમદિશામાં જે પંચાલ દેશો તેમાં પાપીજનોને પણ પાવન કરનારી અતિ સ્વચ્છ જળવાળી ઉન્મતાગંગા નામની પ્રસિદ્ધ નદી છે. જે ઉન્મતાગંગામાં અચ્યુત શ્રીહરિચરિત્રચિંતામણી એકાંતિક સાધુજનોની સાથે ઘણી વખત જળક્રીડા અને સ્નાન કર્યું છે. તેથી બ્રહ્મહત્યાહિ મહાપાતકને નાશ કરનારા જળવાળી નદી છે.

(શ્રી સત્સંગિજીવન : ૨/૨૨/૧-૨)

પ્રેમસખી સ.ગુ. શ્રી પ્રેમાનંદ સ્વામી ઉન્મતાગંગાનું વર્ણન કરતા કહે છે :

‘ઉન્મત ગંગા સોહામણી રે, ઉન્મત ઉનરો નીર;

ઘણું નાચા ઘનશ્યામજુ રે, જળમાંચ બળવીર રે...

ઉભા ખળખળીયાઓ ખળકે ઘણું રે, ઘેલો ગુણ ગંભીર;

જેની ઉપમા નવ જડે રે, કયાંથી મતી રહે સ્થિર રે...

ઉભા પૂર્વદિશામાં પાણી વહે છે, સુવર્ણ કેરી રેલ;

પાપ પુંજ દેખી કરે રે, દારે દુષ્ટ હૃદીયાના હીર રે...

ઉભા સહજાનંદજુ સ્નાન કરીને, પેણ્યા વચ્ચે અમુલ્ય;

પ્રેમસખી કહે ન્યાલ કરી, નાયે તેની તુલ્ય રે... ઉભા.’

વિશ્વની બધી નદીઓમાં આ ઉન્મતાગંગા સૌથી શ્રેષ્ઠ છે.

કારણ કે શ્રીજીમહારાજ રહ્ય વર્ષ પર્ખત ગઢપુરને પોતાનું ધર માનીને રહ્યાં આ ઘેલામાં પાંચસો પરમહંસો તથા સભાઓ અને હજારો હરિભક્તો સાથે સ્નાન કર્યું છે. તેમજ અનેક દિવ્ય અલૌકિક લીલાચરિત્રો કરીને ભક્તજનોને સુખ આપ્યા છે.

શ્રીદુર્ગપુરમાહાત્મ્યમાં આ ઉન્મતાગંગાને વિષે અલગ અલગ ૪૧ ઘાટોના તીર્થસ્થાનો બતાવેલા છે. આ ઉન્મતાગંગામાં મહાનયોગી સમાટ સ.ગુ. શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામીને નિત્ય સ્નાન કરવાનું નિયમહતું વૃદ્ધાસ્થામાં પોતે જઈ શકતા નહિ ત્યારે પોતાના શિષ્ય સ્વામી મહાપુરુષદાસજી પાસે ઘેલાનું જળ મંગાવીને સ્નાન કરતા હતા.

સ્મૃતિ મંદિર

આ સ્મૃતિ મંદિરની જગ્યાનો પૂર્વોક્ત ઈતિહાસ પણ જાણવા જેવો છે.

શ્રીજિમહારાજ દાદાખાચરના દરભારમાંથી જ્યારે લક્ષ્મીવાડીએ પથારે ત્યારે મહારાજની માણસી ઘોડી હાલ જ્યાં આ સ્મૃતિ મંદિર છે ત્યાં જઈને ઊભી રહેતી હતી. પછી તે પુષ્ટીને મહારાજ નમસ્કાર કરે ત્યારે ઘોડી તાંથી ચાલે. આવી રીતે ઘણા ટિવસ નિત્યાનંદ સ્વામી આદિક સંતોઓ જોયેલું. પછી નિત્યાનંદ સ્વામીને શંકા થવાથી મહારાજને પૂછ્યું : “હે મહારાજ ! આપ આ જગ્યાએ વારંવાર નમસ્કાર કેમકરો છો ?” ત્યારે શ્રીજિમહારાજે કહ્યું : “આ સ્થાન (લક્ષ્મીવાડી)માં પૂર્વ હેડબાનું વન હતું, આ ઠેકાણે (સ્મૃતિમંદિરે) એક વડનું વૃક્ષ હતું તાં મારા સમગ્ર અવતારો વિશ્રાંતિ મારે બેઠેલા હતા. તેથી આ સ્થાનનું માહાત્મ્ય વધારવા માટે હું આ સ્થાનને નમસ્કાર કરું છું, ત્યારે જ માણસી ઘોડી અહીંથી ચાલે છે.” આ રીતે મહારાજે કહ્યું એટલે નિત્યાનંદ સ્વામીએ શુકમુનિની પાસે તે સ્થાને ખીલી ચોટાડી મૂકી.

પછીથી ભગવાન શ્રીહરિ સ્વધામ સીધાવ્યા ત્યારે મહારાજની પાલખીનું વિમાન સ.ગુ. શ્રી નિષ્ઠળાનંદ સ્વામીની ઓરડી પાસે મૂકવામાં આવ્યું અને ત્યાં મહારાજના પંચભૌતિક દેહનો અભિસંસ્કાર કરવાનો હરાવ કરવા માંચ્યો. ત્યારે નિત્યાનંદ સ્વામીએ ગોપાળાનંદ સ્વામીને કહ્યું : “હે સ્વામી ! બેઠકે શ્રીજિમહારાજે વાતો કરી હતી તે સાંભરે છે કે નહિ ?

શ્રી ઈશ્વારામભાઈ, શ્રી સહજાનંદ સ્વામી, શ્રી રઘુવીરજ મહારાજ

શ્રી લક્ષ્મીવાડીમાં જ્યાં શ્રીજિમહારાજનો અભિસંસ્કાર કરવામાં આવ્યો હતો તે જગ્યાએ સ.ગુ. શ્રી નિત્યાનંદ સ્વામીએ મંદિર બાંધ્યું છે અને તેમાં પ.પૂ. ધ.ধ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી વિહારીલાલજ મહારાજે સં. ૧૯૪૪ ફાગુણ વદ - ૧ના રોજ શ્રી ઈશ્વારામભાઈ, શ્રી સહજાનંદ સ્વામી, શ્રી રઘુવીરજ મહારાજની મૂર્તિઓ પથરાવી છે.



મારે મહારાજે શ્રીમુખે જે સ્થાનની પ્રશંસા કરી હતી તે સ્થાને ભગવાન શ્રીહરિનો અભિસંસ્કાર કરો તો તે સ્થાને હું મંદિર કરાવીશ.” પછી તે સ્થાનમાં પાલખી લાવીને બંને આચાર્ય મહારાજશ્રીએ મહારાજના પંચભૌતિક દેહની આરતી ઉત્તરીને અભિસંસ્કાર કર્યો હતો. પછીથી જે ઠેકાણે શ્રીજિમહારાજના પંચભૌતિક દેહનો અભિસંસ્કાર કરવામાં આવ્યો હતો તે સ્થાનમાં નિત્યાનંદ સ્વામીએ સં. ૧૮૮૭માં મંદિર કરાવીને ચરણારવિદ પથરાવ્યા હતા. તે સ્થાનમાં અહીં સ્મૃતિમંદિરરૂપે દર્શન થાય છે.

(શ્રી સહજાનંદ સ્વામીયરિત્રિ : વાત/દના આધારે...)





શોળ ચિહ્ન યુક્ત ચરણારવિંદ

આ સોળે ચિહ્ન યુક્ત ચરણારવિંદ સ્મૃતિ મંદિરના સિંહાસનમાં સ.ગુ. શ્રી નિષ્ઠુળાનંદ સ્વામીએ બનાવીને પદ્ધરાવ્યા છે. તે ચરણારવિંદની નીચે શ્રીજમહારાજના પંચભૌતિક દેહના અસ્થિ પણ પદ્ધરાવ્યા છે. આ ચરણારવિંદ બનાવવામાં શ્રીજમહારાજના મહાપ્રસાદીના પથરનો ઉપયોગ કરવામાં આવેલો છે.

માણકી ઘોડીનો આઠો

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની માણકી ઘોડી ગરૂડજીનો અવતાર મનાય છે. ભગવાન શ્રીહરિ સ્વધામ પદ્ધાર્યા તારથી અને-જળ મૂકી દઈ શ્રીજમહારાજના તેરમાના દિવસે જ માણકી ઘોડીએ પ્રાણ તાગ કરી દીધો હતો. તે સ્થળે હાલ આ ઓટો બનાવેલો છે.



માણકી ઘોડીનો આઠો

આ સ્થળે જીવુબા (મોટીબા)નો અભિસંસ્કાર કરેલો છે. જીવુબા લક્ષ્મીજીના અવતાર હતા તેથી તેમના નામે આ વાડી લક્ષ્મીવાડી તરીકે ઓળખાય છે.



સાદ. શ્રી નિષ્ઠુળાનંદ સ્વામીની આઠો

શ્રી લક્ષ્મીવાડીમાં આ ઓરડી સ.ગુ. શ્રી નિષ્ઠુળાનંદ સ્વામીએ પોતાની જાતે બાંધેલી છે. શ્રીજમહારાજ બપોરના સમયે લક્ષ્મીવાડીમાં પદ્ધારતા ત્યારે આ ઓરડીમાં પોઢતા હતા. અને આ જ સ્થળે સ.ગુ. શ્રી નિષ્ઠુળાનંદ સ્વામીએ લખેલા તમામ ગ્રંથોમાં મોટામાં મોટો ગ્રંથ ‘ભક્તાચિત્તામણી’ની રચના કરી હતી. અને આ ગ્રંથ શ્રીજમહારાજની આશાથી રચાયો છે. એટલું જ નહિ પણ આ ગ્રંથને ભગવાન શ્રીહરિએ વાંચેલો છે. તેમજ આ સ્થળે શ્રીજમહારાજની અંતર્ધારનીલીલા વખતે વિમાન અહીં મૂકવામાં આવ્યું હતું.



બોરસલીનું દુકા

શ્રી લક્ષ્મીવાડીમાં આ બોરસલીના વૃક્ષનો છોડવો પ્રેમસખી સ.ગુ. શ્રી પ્રેમાનંદ સ્વામી વડતાલથી માથે ઉપારીને લાવ્યા હતા. ભગવાન શ્રીહરિ આ બોરસલીના વૃક્ષની નીચે ઘણીવાર બિરાજમાન થયા છે.

૧૮૮ સ્થાન

શ્રી લક્ષ્મીવાડીમાં આ સ્થાને શ્રીજમહારાજ સંતો-હરિભક્તોની સભા કરીને બિરાજતા. અહીં ડલાણીયો આંબો હતો તેની નીચે ભગવાન શ્રીહરિએ ગઢા મધ્ય પ્રકરણના ૧૦, ૨૧, (બીજી સભા) ઉટ આટિક વચ્ચનામૃતોનું રસપાન કરાવ્યું છે. જેનું વર્ષાન કરતા પ.પૂ. ધ.ધ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી વિહારીલાલજી મહારાજશ્રી કીરતનમાં લખે છે : ‘આંબાના વૃક્ષ નીચે શ્રીહરિ બેઠા, મુક્તસભા મોજાર...’ તેમજ આ જ સ્થળે દાદાભાયરને શ્રીજમહારાજના પંચભૌતિક દેહના અનિસંસ્કાર વખતે વિરહ થયો તારે મહારાજે દર્શન દઈને ગુલાબનો હાર પહેરાવ્યો હતો.



રાસોન્સાવ છાડી

શ્રી લક્ષ્મીવાડીમાં આ સ્થાને શ્રીજમહારાજે શરદપૂર્ણિમાના દિવસે સંતો-હરિભક્તો સાથે રાસ રમેલ છે. અને જેટલા સંત-હરિભક્તો હતા તેટલાં રૂપ ધારણ કરીને અલોકિક-અપાર સુખ આપ્યું હતું. અને રાજ થઈને સૌને સાકરના પાણી પાયા હતા.



ગૌશાળા (દાઢીવાડી)

એક વખત શ્રીજમહારાજે લાડુબા તથા મોટીબાને કહ્યું : “તમારે અમોને દૂધ પાવું હોય તો અમે જે ગાયનું દૂધ પીએ છીએ તેને તમારે દરબારમાં રાખીને દાઢી-પાણી આપવું.” તેથી શ્રીજમહારાજ માટે ધમલ અને બાહોલ જાતની ગાય ઘેર બાંધીને તેનું દૂધ શ્રીજમહારાજને આપવામાં આવતું હતું. તે ધમલ અને બાહોલ નામની ગાયોના વંશ આ દશ્યમાં દેખાય છે. હાલ તે શ્રી લક્ષ્મીવાડીમાં ગૌશાળામાં છે.

નાળીયેરી ધાર

ગઢાથી ઉત્તર દિશામાં અને લક્ષ્મીવાડીની પાઇળ આ નાળીયેરી ધાર(દુંગરો) આવેલો છે. તે ધાર ઉપર શ્રીજમહારાજ પોતાની માણકી ઘોડી લઈને પધારતા અને કાઢી ભક્તો સાથે ઘોડાની હરિફાઈ કરતા હતા. તેમજ આ સ્થળે સંતો-ભક્તોની સભા પણ થતી હતી. હાલ તે સ્થાને શ્રી હનુમાનજી પધરાવ્યા છે. “આ નાળીયેરી ધારની યાત્રા કરવાથી ભૂજની યાત્રા કરવાનું ફળ મળે છે.” આ પ્રમાણે ભગવાન શ્રીહરિએ સ્વમુખે કહેલું છે.



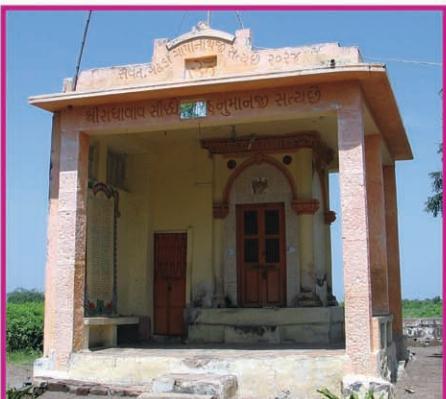


પટાઈનું શમીવૃક્ષા (ખીજડા)

શ્રી લક્ષ્મીવારીમાં આ શમીવૃક્ષનું દશેરાના દિવસે શ્રીજમહારાજ છીઠસ્વારીએ સહિત અહીં પધારીને પૂજન કરતા હતા. અને ઘોડા દોડાવતા તે વખતે આકાશમાંથી ટેવો પુષ્પવૃષ્ટિ કરતા હતા. હાલ શમીવૃક્ષના સ્થળે ઓટો કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી રાધાવાવ

આ રાધાવાવ લાડુબાની વિનંતીથી શ્રીજમહારાજે ગળાવેલી છે. લાડુબા શ્રી રાવિકાળજીનો અવતાર હતા તેથી આ વાવનું નામ ‘રાધાવાવ’ પડ્યું છે. આ વાવમાં ભગવાન શ્રીહરિએ સંતો-ભક્તો સાથે અનેકવખત સ્નાન કરેલ છે. આ વાવનું પાણી નિર્મણ અને અમૃત જેવું મીહું છે. અને જીવાત્માને અધર્મ સર્ગને જીતવા માટે સાત દિવસની ધારવણી કરી હતી. તેમજ અનિદ્રાના રોગી મીર સાહેબને અહીં શાંતિ મળી અને ઊંઘ આવી હતી. આ રાધાવાવના સ્થાનમાં સાક્ષાત્ પ્રેમની મૂર્તિ એવા સ.ગુ. શ્રી સચ્ચિદાનંદ સ્વામી અને તેમના શિષ્ય સિદ્ધાનંદ સ્વામી રહેતા હતા.



શ્રી સિદ્ધ હનુમાનજી (રાધાવાવ)

આ રાધાવાવમાં સ.ગુ. શ્રી સચ્ચિદાનંદ સ્વામીએ વાડી બનાવીને ફળકૂલ શ્રીજમહારાજને અર્પણ કરતા. શ્રીજમહારાજ જ્યારે ગઢપુરથી સત્સંગ વિચરણ માટે અન્ય ગામોમાં પધારે ત્યારે વિદાય આપવા કે સત્સંગ વિચરણ સમામ કરીને ફરીને પાછા ગઢપુરમાં પધારે ત્યારે સામેયું કરવા માટે સંતો-હરિભક્તો અહીં સુધી આવતા હતા તેવું આ પવિત્ર સ્થાન છે. આ સ્થાનનો મહિમા સમજીને ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની ચિત્ર-પ્રતિમા સાથે શ્રી સિદ્ધ હનુમાનજી તથા શ્રી સુરેશ્વર મહાદેવની સ્થાપના કરવામાં આવી છે.

શ્રી ભક્તિબાગ

શ્રીજમહારાજે આ ભક્તિબાગમાં અનેકવાર પધારી દિવ્ય ચમલારો બતાવ્યા છે. એકવખત પરમભક્તરાજ દાદાખાયરે મહારાજને પ્રાર્થના કરીને કહ્યું : “હે મહારાજ ! આ જગ્યા(ભક્તિબાગ)માં આપ જેટલી જગ્યામાં આંતો મારો તેટલી જગ્યા મંદિરના નિર્વાહ માટે આપને અર્પણ કરવી છે. પણ શ્રીજમહારાજે તે જગ્યામાં ફર્યાં. તેથી જેટલી જગ્યામાં ફર્યાં હતા તેટલી જમીન દાદાખાયરે મંદિરમાં અર્પણ કરી. દાદાખાયરે અર્પણ કરેલી જમીનાનો દસ્તાવેજ આ જગ્યા ઉપર કરેલો છે. હાલ તે જગ્યાએ આ ઓટો કરાવ્યો છે અને બાજુમાં ભગવાન શ્રીહરિએ પદરાવેલ શ્રી અત્યારેશ્વર મહાદેવજી દશ્યમાન થાય છે.”



શિલો ઓટા (ઘોળીયા ઓટા)

દાદાખાચરે ભાઈરવા સુદી - ૧૧ (જગન્નિલખી)ને દિવસે શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજના થાળમાં ઘેલા નદી પાસે ઓરીયો છે તેની પાસેની બધી જમીન અર્પણ કરી હતી. હાલ તે ‘ભક્તિબાગ’ નામે ઓળખાય છે. અને ત્યાં ઓરીયાથી પૂર્વ દિશામાં ભગવાન શ્રીડરિના નાનાભાઈ શ્રી ઈશ્વરામભાઈના અને બીજા મોટા સંતો ભાઈ રામદાસજી સ્વામી, સ.ગુ. શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી, સ.ગુ. શ્રી સ્વરૂપાનંદ સ્વામી વગેરેના અભિનિસંસકાર અહીં કરેલા તે આ ધોળીયા ઓટા છે.



શ્રી નીલકંઠ મહાદેવ

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના પ્રાસાદિક અને શ્રી એભલખાચરે પૂજેલા નીલકંઠ મહાદેવજીનું મંદિર ઉન્મતગંગાને સામે કાંઠ આવેલું છે. આ નીલકંઠ મહાદેવજીની સ્થાપના એભલખાપુના દાઢી રાણદેભાઈએ પુત્રપ્રાપ્તિ અર્થે ગુરુ મેનનાથજીના કહેવાથી કરી હતી. આ પુરાતન નીલકંઠ મહાદેવજીના લીંગની પૂજા પુરાણ પ્રસિદ્ધ માંડવ્ય ઋષિ કરતા હતા. ભગવાન શ્રીહરિ પણ અહીં નીલકંઠવર્ણિઃ રૂપે ડોળાસા, વાગડ, ભીમનાથ, બરવાળા થઈ ને ગફડામાં પધારીને આ નીલકંઠ મહાદેવજીની પોડશોપચારથી પૂજા કરી હતી.



શ્રી માણકી ભુવન આદિક બોરા

ગઢપુરમાં આવતા યાત્રિક ભક્તજનો માટે મંદિરના પરિસરમાં દરબારગઢની પાછળ જ્યાં ઘોડશાળ હતી અને મહારાજની માણકી ઘોડી બંધાવતા હતા તે સ્થળે સુંદર અને ભવ્ય ‘માણકી ભુવન’ બંધાવમાં આવ્યા છે. જેમાં ૬૬ રૂમો ઉત્તાર માટે છે. તે સિવાય મંદિરમાં મુખ્ય દરવાજાની બાજુમાં સુંદર ‘અતિથિ ભુવન’ છે જેમાં સીતેર રૂમો છે. તેમજ મંદિરની નજીકમાં ‘લીંબડાવાળી ધર્મશાળા’ આવેલ છે તેમાં પણ યાત્રિકોને રહેવાની સુંદર વ્યવસ્થા છે. અને લક્ષ્મીવારી જતા રસ્તામાં ‘લાકડાવાળી ધર્મશાળા’ આવે છે તેમાં પણ રહેવાની સુંદર સગવડતા છે.



ગાડો દેશની પંચતીર્થિંદિયાં...

ગઢપુર દેશમાં આશરે ચારસો થી વધારે હરિમંદિરોવાળા ગામો છે. આમાંથી આશરે એકસોથી વધારે ગામડાઓમાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ પધારેલા છે. આ સર્વ ગામો મહાન તીર્થરૂપ છે. આ ગામોમાંથી અમુક મુખ્ય ગામોને પંચતીર્થિંદિયાં રૂપે ગણવામાં આવે છે. જોઈએ તેના નામો : (૧) કારિયાણી (૨) લોયા-નાગડકા (૩) સાંગપુર (૪) બોટાદ (૫) કુંડળ વગેરે વગેરે....



ગઢપુરમાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણનાં જીવન અને કાર્યની કુમકુમવળી તિથિ

ઃ આ. સં. ૧૮૫૪ (સને ૧૯૬૮ - ૧૯૬૯) ::

❖ ગઢપુરમાં સૌપ્રથમવાર ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ નીલકંદવર્ણારૂપે ડોળાસા, વાગડ, ભીમનાથ, બરવાળા થઈને ગઢામાં પધારીને નીલકંદ મહાટેવજીની પોડુંશોપચારથી પૂજા કરી હતી.

ઃ આ. સં. ૧૮૬૧ (સને ૧૯૦૪ - ૧૯૦૫) ::

❖ ભગવાન શ્રીહરિએ ધર્મપુરા ગ્રહણ કર્યા પછી સૌપ્રથમવાર મહા સુદી - ૧૧ના રોજ કારિયાણીથી ગઢપુરમાં પધાર્યા. ❖ ગઢપુરમાં ફાગણ સુદ - ૧૫ના રોજ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે હૂતાશની-કૂલદીલોત્સવ કર્યો. ❖ શ્રીજમહારાજે સૌપ્રથમવાર ગઢપુરમાં ચૈત્ર સુદ - ૧૮ના રોજ રામનવમીનો ઉત્સવ કરીને ભક્તોને ટિવ્ય દર્શન આપ્યા હતા. ❖ જેઠ સુદ - ૧૧ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવ કર્યો.

ઃ આ. સં. ૧૮૬૨ (સને ૧૯૦૫ - ૧૯૦૬) ::

❖ ભગવાન શ્રીહરિએ લાડુદાનને દીક્ષા આપીને શીરંગદાસજી એવું નામ આપ્યું. (પથીથી પ્રલાનંદ સ્વામી નામે પ્રસિદ્ધ થયા.) ❖ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી)નો ત્રાતોત્સવ ગઢપુરમાં કર્યો. ❖ શાવણ વદ - ૧૮ના રોજ પ્રથમવાર ગઢામાં શ્રીજમહારાજે જન્માષ્ટમીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ ભાદરવા સુદ - ૧૧ના રોજ જળજીવલણી એકાદશીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ આસો સુદ - ૧૫(શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ ગઢપુરમાં કર્યો. ❖ આસો વદ - ૩૦ના રોજ દિવાળીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ કાર્તિક સુદ - ૧ના રોજ અનંત્રોત્સવ શ્રીહરિએ ગઢપુરમાં કર્યો. ❖ કાર્તિક સુદ - ૧૧ના રોજ પ્રભોવિની ઉત્સવ કર્યો. ❖ ફાગણ સુદ - ૧૫ના રોજ હૂતાશની-કૂલદીલોત્સવ કર્યો.

❖ ફાગણ વદ - ઉના રોજ દાદાખાચરના દરખારમાં ઉત્તરાદા બારના ઓરડાના ગોખરાં વાસુદેવનારાયણની શયામસુંદર મૂર્તિની સ્થાપના કરી. (જે મૂર્તિ હાલમાં શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજાના પંડથી ડાબી બાજુના પંડમાં શોભી રહી છે.) ❖ ચૈત્ર સુદ - ૧૮ના રોજ રામનવમીનો ઉત્સવ કર્યો.

ઃ આ. સં. ૧૮૬૩ (સને ૧૯૦૬ - ૧૯૦૭) ::

❖ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી), શાવણ વદ - ૧૮ના રોજ જન્માષ્ટમી, ભાદરવા સુદ - ૧૧ના રોજ જળજીવલણી એકાદશી, આસો સુદ - ૧૫(શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ, આસો વદ - ૩૦ના રોજ દિવાળી, કાર્તિક સુદ - ૧ના રોજ શ્રી વાસુદેવનારાયણ સંચૂપ અનંત્રોત્સવ, મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમી, જેઠ સુદ - ૧૧ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવો કર્યા.

ઃ આ. સં. ૧૮૬૪ (સને ૧૯૦૭ - ૧૯૦૮) ::

❖ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી)નો ઉત્સવ કરીને સંતો-ભક્તોને નિયમ લેવડાવ્યા. ❖ કારતક વદ - ૧૮ના રોજ અશ્વરાંગીમાં શ્રીજમહારાજે ખુશાલ ભક્તે ભાગવતી દીક્ષા આપીને ‘ગોપાળાનં’ નામ રાખ્યું. ❖ મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ ફાગણ સુદ - ૧૫ના રોજ હૂતાશની-કૂલદીલોત્સવ કર્યો. ❖ ચૈત્ર સુદ - ૧૮ના રોજ રામનવમીનો ઉત્સવ કર્યો.

ઃ આ. સં. ૧૮૬૫ (સને ૧૯૦૮ - ૧૯૦૯) ::

❖ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી)નો ઉત્સવ કર્યો. ❖ શાવણ વદ - ૧૮ના રોજ જન્માષ્ટમીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમીનો ઉત્સવ કર્યો.





॥ आ. सं. १८६६ (सने १८०८ - १८१०) ::

❖ महा सुद - पना रोज वसंतपंचमीनो उत्सव कर्या.

॥ आ. सं. १८६७ (सने १८१० - १८११) ::

❖ आसो मासना तेहेवारो गढपुरमां रहीने कर्या. ❖ कार्तिक सुद - १ ना रोज श्री वासुदेवनारायण सन्मुख अशक्तोत्सव श्रीहरिए गढपुरमां कर्या.

॥ आ. सं. १८६८ (सने १८११ - १८१२) ::

❖ भगवान श्रीहरिए आसो मासमां दिवाणीना उत्सवो गढपुरमां कर्या. ❖ कार्तिक सुद - १ ना रोज श्री वासुदेवनारायण सन्मुख अशक्तोत्सव श्रीहरिए गढपुरमां कर्या.

॥ आ. सं. १८६९ (सने १८१२ - १८१३) ::

❖ अधाठ सुद - १ ना रोज देवशयनी ऐकादशी(नीमी ऐकादशी), श्रावण वद - ८ ना रोज जन्माष्टमी, भाद्रवा सुद - १ ना रोज जगन्नीलक्ष्मी ऐकादशी, आसो सुद - १५(शरद पूर्णिमा)ना रोज शरदीत्सव, आसो वद - ३० ना रोज दिवाणी, कार्तिक सुद - १ ना रोज श्री वासुदेवनारायण सन्मुख अशक्तोत्सव, महा सुद - पना रोज वसंतपंचमी, जेठ सुद - १ ना रोज भीमऐकादशीनो उत्सवो कर्या.

॥ आ. सं. १८७० (सने १८१३ - १८१४) ::

❖ अधाठ सुद - १ ना रोज देवशयनी ऐकादशी(नीमी ऐकादशी), श्रावण वद - ८ ना रोज जन्माष्टमी, भाद्रवा सुद - १ ना रोज जगन्नीलक्ष्मी ऐकादशी, आसो सुद - १५(शरद पूर्णिमा)ना रोज शरदीत्सव, आसो वद - ३० ना रोज दिवाणी, कार्तिक सुद - १ ना रोज श्री वासुदेवनारायण सन्मुख अशक्तोत्सव, महा सुद - पना रोज वसंतपंचमी, जेठ सुद - १ ना रोज भीमऐकादशी, फागण सुद - १५ ना रोज झूताशनी-झूलदीलोत्सव, चैत्र सुद - ८ ना रोज रामनवमी, वैशाख सुद - उना रोज अक्षयतृतीयाना उत्सवो कर्या.

॥ आ. सं. १८७१ (सने १८१४ - १८१५) ::

❖ भाद्रवा वद - हना रोज कपिला पाष्ठीनो उत्सव कर्या. ❖ महा सुद - पना रोज वसंतपंचमीनो उत्सव कर्या. ❖ फागण सुद - १५ ना रोज झूताशनी-झूलदीलोत्सव कर्या. ❖ चैत्र सुद - ८ ना रोज रामनवमीनो उत्सव कर्या.

॥ आ. सं. १८७२ (सने १८१५ - १८१६) ::

❖ चैत्र सुद - ८ ना रोज रामनवमीनो उत्सव कर्या. ❖ आसो सुद - १० ना रोज शमीपूजन करीने दशेरानो उत्सव कर्या. ❖ आसो सुद - १५(शरद पूर्णिमा)ना रोज शरदीत्सव गढपुरमां कर्या.

॥ आ. सं. १८७३ (सने १८१६ - १८१७) ::

❖ महा सुद - पना रोज वसंतपंचमीनो उत्सव कर्या. ❖ चैत्र सुद - ८ ना रोज रामनवमीनो उत्सव कर्या.

॥ आ. सं. १८७४ (सने १८१७ - १८१८) ::

❖ अधाठ सुद - १ ना रोज देवशयनी ऐकादशी(नीमी ऐकादशी)नो उत्सव कर्या. ❖ श्रावण वद - ८ ना रोज जन्माष्टमीनो उत्सव कर्या. ❖ भाद्रवा सुद - १ ना रोज जगन्नीलक्ष्मी ऐकादशीनो उत्सव कर्या. ❖ महा सुद - पना रोज वसंतपंचमीनो उत्सव कर्या. ❖ फागण सुद - १५ ना रोज झूताशनी-झूलदीलोत्सव कर्या. ❖ चैत्र सुद - ८ ना रोज रामनवमीनो उत्सव कर्या.

॥ आ. सं. १८७५ (सने १८१८ - १८१९) ::

❖ श्रावण वद - ८ ना रोज जन्माष्टमीनो उत्सव कर्या. ❖ श्रावण वद - १३ ना रोज आठ मोटेरा परमहंस करीने तेमनुं मान-सन्मान साचवतुं अने





તेमनो આદર-સત્કાર કરવો તેવો સમસ્ત સત્સંગી બાઈ-ભાઈ પ્રતિ પત્ર લખાયો. ♦ ભાદરવા સુદ - ૧૧ના રોજ જળજીલાણી એકાદશીનો ઉત્સવ કર્યો. ♦ આસો સુદ - જના રોજ સ.ગુ. શ્રી મુક્તાનાંદ સ્વામી વડોદરાની સભા જીત્યાનો પત્ર ગઢપુરમાં મળ્યો, તેથી શ્રીજમહારાજે સાકર વહેંચાવી. ♦ મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમીનો ઉત્સવ કર્યો. ♦ જેઠ સુદ - ૧૧ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવ કર્યો.

ઃ આ. સં. ૧૮૭૬ (સને ૧૮૭૮ - ૧૮૮૦) :

♦ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી), શ્રાવણ વદ - ૮ના રોજ જન્માષ્ટમી, ભાદરવા સુદ - ૧૧ના રોજ જળજીલાણી એકાદશી, આસો સુદ - ૧૫(શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ, આસો વદ - ઉઠના રોજ દિવાળી, કાર્તિક સુદ - ૧ના રોજ શ્રી વાસુદેવનારાયણ સન્મુખ અન્નકૂટોત્સવ, મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમી, જેઠ સુદ - ૧૧ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવો કર્યા.

ઃ આ. સં. ૧૮૭૭ (સને ૧૮૮૦ - ૧૮૮૧) :

♦ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી), શ્રાવણ વદ - ૮ના રોજ જન્માષ્ટમી, ભાદરવા સુદ - ૧૧ના રોજ જળજીલાણી એકાદશી, આસો સુદ - ૧૫(શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ, આસો વદ - ઉઠના રોજ દિવાળી, કાર્તિક સુદ - ૧ના રોજ શ્રી વાસુદેવનારાયણ સન્મુખ અન્નકૂટોત્સવ, મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમી, જેઠ સુદ - ૧૧ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવો કર્યા.

ઃ આ. સં. ૧૮૭૮ (સને ૧૮૮૧ - ૧૮૮૨) :

♦ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી), શ્રાવણ વદ - ૮ના રોજ જન્માષ્ટમી, ભાદરવા સુદ - ૧૧ના રોજ જળજીલાણી એકાદશી, આસો સુદ - ૧૫(શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ, આસો વદ - ઉઠના રોજ દિવાળી, કાર્તિક સુદ - ૧ના રોજ શ્રી વાસુદેવનારાયણ સન્મુખ અન્નકૂટોત્સવ, મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમી, જેઠ સુદ - ૧૧ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવો કર્યા.

ઃ આ. સં. ૧૮૭૯ (સને ૧૮૮૨ - ૧૮૮૩) :

♦ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી)નો ઉત્સવ કર્યો. ♦ શ્રાવણ વદ - ૮ના રોજ જન્માષ્ટમીનો ઉત્સવ કર્યો. ♦ ભાદરવા સુદ - ૧૧ના રોજ જળજીલાણી એકાદશીનો ઉત્સવ કર્યો. ♦ આસો સુદ - ૧૫(શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ ગઢપુરમાં કર્યો. ♦ કાર્તિક સુદ - ૧ના રોજ પ્રભોધિની ઉત્સવ કર્યો. ♦ જેઠ સુદ - ૧૧ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવ કર્યો.

ઃ આ. સં. ૧૮૮૦ (સને ૧૮૮૩ - ૧૮૮૪) :

♦ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી), શ્રાવણ વદ - ૮ના રોજ જન્માષ્ટમી, ભાદરવા સુદ - ૧૧ના રોજ જળજીલાણી એકાદશી, (આજે મહારાજ રાત્રેની પાછલી છ ઘડી બાકી હતી ત્યારે સૂતા ઊઠીને દરબારગઢમાં જારની ખાણ ઉપર ઢોલિયો ઢાળાવીને બિરાજમાન થયા, (વચનામૃત ગઢા મધ્ય પ્રકરણ : ૩૫) આસો સુદ - ૧૫(શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ, આસો વદ - ઉઠના રોજ દિવાળી, કાર્તિક સુદ - ૧ના રોજ શ્રી વાસુદેવનારાયણ સન્મુખ અન્નકૂટોત્સવ, મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમી, (આજ રોજ નારાયણજીભાઈ સુથારે શ્રીજમહારાજની સૌપ્રથમ મૂર્તિ બનાવી.) જેઠ સુદ - ૧૧ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવો કર્યા.

ઃ આ. સં. ૧૮૮૧ (સને ૧૮૮૪ - ૧૮૮૫) :

♦ અધાઢ સુદ - ૧૧ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી)નો ઉત્સવ કર્યો. ♦ શ્રાવણ વદ - ૮ના રોજ જન્માષ્ટમીનો ઉત્સવ દાદાભાયરના દરબારગઢમાં કર્યો. ♦ આસો સુદ - ૧૫(શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ ગઢપુરમાં કર્યો. ♦ આસો વદ - ઉઠના રોજ દિવાળીનો ઉત્સવ કર્યો.





❖ કાર્તિક સુદ - ૧ ના રોજ શ્રી વાસુદેવનારાયણ સંભૂષણ અને કૂટોત્સવ શ્રીહરિએ ગઢપુરમાં કર્યો. ❖ મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ મહા સુદ - ૮ ના રોજ દાદાભાયરનો રથ હંકીને જાન લઈને ભટવદર જવા માટે નીકળ્યા.

ઃ આ. સં. ૧૮૮૨ (સને ૧૮૮૪ - ૧૮૮૬) :

❖ અધાર સુદ - ૧ ૧ ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી)નો ઉત્સવ કર્યો. ❖ શ્રાવણ વદ - ૮ ના રોજ જન્માષ્ટમીનો ઉત્સવ દાદાભાયરના દરબારગઢમાં કર્યો. ❖ આસો સુદ - ૧૫ (શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ ગઢપુરમાં કર્યો. ❖ જેઠ સુદ - ૧ ૧ ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવ કર્યો. (શ્રીજીમહારાજે બંને આચાર્યશ્રીઓને દીક્ષા આપી અને તેમની પાસેથી તે તે દેશના ભક્તોએ દીક્ષા લીધી તથા મૂર્તિઓ ગ્રહણ કરીને રાજી થયા.)

ઃ આ. સં. ૧૮૮૩ (સને ૧૮૮૬ - ૧૮૮૭) :

❖ અધાર સુદ - ૧ ૧ ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી), શ્રાવણ વદ - ૮ ના રોજ જન્માષ્ટમી, ભાદરવા સુદ - ૧ ૧ ના રોજ જણજીલાઙ્ગી એકાદશી, આસો સુદ - ૧૫ (શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ, આસો વદ - ૩૦ના રોજ દિવાળી, કાર્તિક સુદ - ૧ ૧ ના રોજ શ્રી વાસુદેવનારાયણ સંભૂષણ અને કૂટોત્સવ, મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમી, જેઠ સુદ - ૧ ૧ ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવો કર્યા.

ઃ આ. સં. ૧૮૮૪ (સને ૧૮૮૭ - ૧૮૮૯) :

❖ અધાર સુદ - ૧ ૧ ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી)નો ઉત્સવ કર્યો. ❖ શ્રાવણ વદ - ૮ ના રોજ જન્માષ્ટમીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ ભાદરવા સુદ - ૧ ૧ ના રોજ જણજીલાઙ્ગી એકાદશીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમીનો ઉત્સવ ધામધૂમથી કર્યો.

ઃ આ. સં. ૧૮૮૫ (સને ૧૮૮૮ - ૧૮૯૦) :

❖ અધાર સુદ - ૧ ૧ ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી), શ્રાવણ વદ - ૮ ના રોજ જન્માષ્ટમી, ભાદરવા સુદ - ૧ ૧ ના રોજ જણજીલાઙ્ગી એકાદશી, આસો સુદ - ૧૫ (શરદ પૂર્ણિમા)ના રોજ શરદોત્સવ, આસો વદ - ૩૦ના રોજ દિવાળી, કાર્તિક સુદ - ૧ ૧ ના રોજ શ્રી વાસુદેવનારાયણ સંભૂષણ અને કૂટોત્સવ, મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમી, જેઠ સુદ - ૧ ૧ ના રોજ ભીમએકાદશીનો ઉત્સવો કર્યા.

ઃ આ. સં. ૧૮૮૬ (સને ૧૮૯૦ - ૧૮૯૨) :

❖ અધાર સુદ - ૧ ૧ ના રોજ દેવશયની એકાદશી(નીમી એકાદશી)નો ઉત્સવ કર્યો. ❖ અધાર વદ - ૧૦ના રોજ ભગવાન શ્રીહરિએ અંત્ય પ્રકરણના ઉટ્મા વચનામૃતનું રસપાન કરાયું. (આ વચનામૃત સંપ્રદાયમાં છીલ્લા વચનામૃત તરીકે ઓળખાય છે. વચનામૃત ગ્રંથની સમાપ્તિ.) ❖ શ્રાવણ વદ - ૮ ના રોજ જન્માષ્ટમીનો ઉત્સવ શ્રીજીમહારાજે શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજના મંદિરમાં જઈને કર્યો. ❖ માગશર સુદ - ૮ ના રોજ પત્ર દારા સમસ્ત સસંગ સમાજને જાણ કરી કે અમે સ્વહસે બનાવેલા છ મંદિરોના મહંતની નિમાણુંક બંને આચાર્યશ્રીએ કરેલી છે અને હવે પણી તેઓશ્રી જેમકહે તેમસંતોષે તે તે સ્થાનક્રમાં રહેણું. ❖ મહા સુદ - પના રોજ વસંતપંચમીનો સમૈયો ધામધૂમથી કર્યો. ❖ ફાળણ સુદ - ૧૫ના રોજ હૂતાશની-કૂલદીલોત્સવ કર્યો. ❖ વૈત્ર સુદ - ૮ ના રોજ રામનવમીનો ઉત્સવ કર્યો. ❖ જેઠ સુદ - ૧૦ના રોજ મધ્યાહ્ને સ્વધામપધાર્યા - નિર્ઝુણાનંદ સ્વામીએ વિમાન બનાવ્યું - લક્ષ્મીવારીમાં દિવ્ય અભિન સંસ્કાર કરવામાં આવ્યો - દાદાભાયરની ધીરજ ન રહેતા અભિન પ્રવેશ માટે દોડ્યા - ગોપાળાનંદ સ્વામી દ્વારા રોકવામાં આવ્યા - બેઠકે જવાની આશા કરી - શ્રીજીમહારાજે દાદાભાયરને બેઠકે દિવ્યરૂપે દર્શન આપીને ધીરજ રામવાનો ઉપદેશ તથા પોતે સદાય સસંગમાં રહેલા જ છે એમ વાત કરી. આ રીતે શ્રીજીમહારાજ પૃથ્વી પર ૪૮ વર્ષ, ૨ માસ અને ૧ દિવસ રહીને પોતાના કાયમી નિવાસસ્થાનરૂપ ગઢપુરમાં જ અલોકિક લીલાથી દેહત્યાગ કરી સ્વધામ સિધ્યાવ્યા.



અનુભૂતિ પત્ર દેખો

